

พระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ

ประกอบด้วยดังต่อไปนี้

ลักษณะ ๑ บททั่วไป (มาตรา ๑ - ๓)

ลักษณะ ๒ คณะกรรมการนโยบายตำรวจแห่งชาติ^๑ (มาตรา ๔ - ๑๔)

ลักษณะ ๓ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

หมวด ๑ บททั่วไป (มาตรา ๑๕ - ๑๘)

หมวด ๒ หน่วยงานในสังกัด (มาตรา ๑๙ - ๒๖)

หมวด ๓ หน่วยงานขึ้นตรง (มาตรา ๒๗ - ๒๙)

หมวด ๔ หน่วยงานในส่วนภูมิภาค (มาตรา ๓๐ - ๓๓)

หมวด ๕ ประเภทข้าราชการ/บุคลากรในสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ (มาตรา ๓๔ - ๓๕)

ลักษณะ ๔ ตำรวจภูธรจังหวัด

หมวด ๑ บททั่วไป (มาตรา ๓๖ - ๓๗)

หมวด ๒ คณะกรรมการนโยบายตำรวจภูธรจังหวัด (มาตรา ๓๖ - ๔๖ / ๒)

หมวด ๓ โครงสร้างตำรวจภูธรจังหวัด (มาตรา ๔๗ - ๕๘)

หมวด ๔ ลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างตำรวจภูธรจังหวัด (มาตรา ๕๙ - ๖๑ / ๓)

ลักษณะ ๕ ยศ ตำแหน่ง และหน้าที่ของข้าราชการตำรวจ (มาตรา ๖๒ - ๗๐)

ลักษณะ ๖ มาตรการพิเศษในสถานการณ์ฉุกเฉิน

ลักษณะ ๗ เบ็ดเตล็ด

บทบัญญัติเพิ่มเติม

ลักษณะ ๑ บททั่วไป

(เจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติฉบับนี้)

มาตรา ๑ พระราชบัญญัติฉบับนี้ตราขึ้นเพื่อการกำกับดูแล ควบคุมและการบริหารกิจการตำรวจโดยยึดถือเจตนารมณ์แห่งประชาธิปไตย อีกทั้งกำหนดโครงสร้างตำรวจให้เหมาะสมกับการปฏิบัติภารกิจที่เกี่ยวข้องได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพส่วนบุคคล รักษาความปลอดภัยและความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ

มาตรา ๒

วรรค ๑ ตำรวจมีหน้าที่ในการคุ้มครองชีวิต ร่างกายและทรัพย์สินส่วนบุคคล โดยให้ความรับผิดชอบในการป้องกัน ปราบปรามและสืบสวนอาชญากรรม จับกุมผู้ต้องสงสัย ควบคุมการจราจร และภารกิจอื่นที่เกี่ยวข้องกับการรักษาความปลอดภัยและความสงบเรียบร้อยของประชาชน

วรรค ๒ ภารกิจของตำรวจ ให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบอย่างเคร่งครัดตามมาตราข้างต้น ทั้งนี้ การปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวจักต้องมีความยุติธรรมเที่ยงตรง ไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใดเป็นสำคัญ และมีให้อำนาจหน้าที่ของตนในการแทรกแซงสิทธิและเสรีภาพส่วนบุคคลที่ได้รับการคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญแห่งญี่ปุ่นอย่างไม่เหมาะสม

(ดูรายละเอียดการปฏิญาณตนก่อนเข้ารับตำแหน่ง)

^๑ เทียบเคียงกับภาษาไทย ความหมายเดิมตามต้นฉบับ คือ “คณะกรรมการรักษาความมั่นคงและสงบเรียบร้อยแห่งชาติ” โดยมีวัตถุประสงค์ในการควบคุมและกำกับดูแลกิจการตำรวจ (ที่มา <https://www.npsc.go.jp/about/summary/index.html>)

มาตรา ๓ เจ้าหน้าที่ทั้งหมดที่ปฏิบัติหน้าที่ของตำรวจตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ จักต้องปฏิญาณตนเข้ารับตำแหน่งว่าจะเป็นผู้ดำรงรักษาไว้ซึ่งรัฐธรรมนูญและกฎหมายแห่งญี่ปุ่น ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความยุติธรรมเที่ยงตรง เป็นกลางไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใด

ลักษณะ ๒ คณะกรรมการนโยบายตำรวจแห่งชาติ

(การจัดตั้งและโครงสร้าง)

มาตรา ๔

วรรค ๑ ให้จัดตั้งคณะกรรมการนโยบายตำรวจแห่งชาติ ภายใต้การกำกับดูแลของนายกรัฐมนตรี

วรรค ๒ คณะกรรมการนโยบายตำรวจแห่งชาติ ประกอบด้วยประธานและกรรมการจำนวน ๕ คน

(อำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบ)

มาตรา ๕

วรรค ๑ คณะกรรมการนโยบายตำรวจแห่งชาติ มีหน้าที่กำกับดูแลภารกิจที่เกี่ยวข้องกับการบริหารกิจการตำรวจในการรักษาความปลอดภัยแห่งรัฐ ฝึกอบรมด้านตำรวจ การสื่อสาร การวิเคราะห์เทคโนโลยีสารสนเทศ นิติวิทยาศาสตร์ การสถิติด้านอาชญากรรมและจัดหาอุปกรณ์จำเป็นของตำรวจ รวมทั้งรับผิดชอบในการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพส่วนบุคคล และรักษาความปลอดภัยและความสงบเรียบร้อยของประชาชน โดยเป็นการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับนโยบายตำรวจ

วรรค ๒ นอกเหนือจากบทบัญญัติข้างต้น คณะกรรมการนโยบายตำรวจแห่งชาติมีหน้าที่ความรับผิดชอบในการสนับสนุนภารกิจของคณะรัฐมนตรีอันเกี่ยวข้องกับนโยบายสำคัญเป็นกรณีพิเศษที่สอดคล้องกับหน้าที่ความรับผิดชอบข้างต้น

วรรค ๓ คณะกรรมการนโยบายตำรวจแห่งชาติ จักต้องให้การสนับสนุนเลขาธิการนายกรัฐมนตรีในการปฏิบัติภารกิจข้างต้น

วรรค ๔ คณะกรรมการนโยบายตำรวจแห่งชาติ มีหน้าที่กำกับดูแลสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

(๑) กำกับดูแลการจัดแผนและยกย่องระบบที่เกี่ยวข้องกับกิจการตำรวจ

(๒) กำกับดูแลงบประมาณแผ่นดินที่เกี่ยวข้องกับกิจการตำรวจ

(๓) กำกับดูแลการประเมินนโยบายของรัฐที่เกี่ยวข้องกับกิจการตำรวจ

(๔) กำกับดูแลการบริหารจัดการกิจการตำรวจที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงของรัฐ ในกรณีดังต่อไปนี้

ก กรณีที่เกี่ยวข้องกับภัยพิบัติขนาดใหญ่ที่สร้างความไม่มั่นคงปลอดภัยต่อประชาชน

ข กรณีที่เกี่ยวข้องกับการจลาจล ที่อาจเป็นภัยต่อความสงบเรียบร้อยของท้องถิ่นและชุมชน

ค กรณีที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรมที่ส่งผลกระทบอย่างใหญ่หลวงต่อความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ การจี้เครื่องบินที่อาจเป็นภัยต่อผลประโยชน์ของประเทศนั้นอย่างชัดเจน การเรียกร้องด้วยการจับตัวประกัน การครอบครองวัตถุระเบิดหรือการกระทำอื่นใดที่มีลักษณะเข้าเกณฑ์เหล่านี้

(๕) กำกับดูแลการจัดทำแผนและการดำเนินการเพื่อจัดการสถานการณ์ฉุกเฉินตามมาตรา ๗๑

(๖) กำกับดูแลสภาพการณ์ของตำรวจเพื่อจัดการในกรณีมีเหตุอาชญากรรมที่มีเครือข่ายครอบคลุมพื้นที่ขนาดใหญ่หรือสภาพการณ์อื่นที่ตรงกับกรณีดังต่อไปนี้

ก กรณีที่เป็นภัยหรืออาจเป็นภัยต่อชีวิต ร่างกาย ทรัพย์สินส่วนบุคคล ความมั่นคงและความสงบเรียบร้อยของประชาชน อย่างครอบคลุมทั่วประเทศ

ข กรณีที่เป็นภัยหรืออาจเป็นภัยต่อชีวิต ร่างกาย ทรัพย์สินของพลเมืองผู้ป่วนหรือผลประโยชน์อันใหญ่หลวงของประเทศในต่างประเทศ

(๗) กำกับดูแลการบังคับควบคุมการจราจรบนถนนสายหลักทั่วประเทศ

(๘) กำกับดูแลการรวบรวมสรุปรูป จัดการ วิเคราะห์และเสนอข้อมูลเกี่ยวกับผลประโยชน์ที่เกิดจากการก่ออาชญากรรมให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

(๙) กำกับดูแลการติดต่อประสานงานกับองค์การตำรวจอาชญากรรมระหว่างประเทศ หน่วยงานด้านกิจการตำรวจของต่างประเทศหรือหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องกิจการตำรวจระหว่างประเทศ

(๑๐) กำกับดูแลการสนับสนุนและความร่วมมือในการสืบสวนสอบสวนระหว่างประเทศ

(๑๑) กำกับดูแลการภารกิจช่วยเหลือกรณีฉุกเฉินระหว่างประเทศ

(๑๒) กำกับดูแลความร่วมมือระหว่างประเทศเกี่ยวกับหน้าที่ความรับผิดชอบของตำรวจ

(๑๓) กำกับดูแลการจัดทำและผลักดันแผนแม่บทด้านเหยื่อทางอาชญากรรม (กฎหมายแม่บทว่าด้วยเหยื่อทางอาชญากรรม (ปีเฮเซที่ ๑๖ พระราชบัญญัติ ฉบับที่ ๑๘๑) เรียกว่า แผนแม่บทด้านเหยื่อทางอาชญากรรมที่บัญญัติในมาตรา ๘ วรรค ๑ เช่นเดียวกับที่บัญญัติในมาตรา ๒๑ ลำดับที่ ๒๑)

(๑๔) กำกับดูแลการให้ความเห็นหรือภารกิจอื่นตามความในพระราชบัญญัติว่าด้วยมาตรการพิเศษเกี่ยวกับ การควบคุมและจัดเก็บหนี้ (ปีเฮเซที่ ๑๐ พระราชบัญญัติ ฉบับที่ ๑๒๖)

(๑๕) กำกับดูแลการให้ความเห็นหรือภารกิจอื่นตามความในพระราชบัญญัติว่าด้วยการควบคุมกลุ่มคนที่ก่อเหตุสังหารหมู่อย่างไร้มนุษยธรรม (ปีเฮเซที่ ๑๑ พระราชบัญญัติ ฉบับที่ ๑๔๗)

(๑๖) กำกับดูแลเกี่ยวกับตำรวจราชสำนัก

(๑๗) กำกับดูแลการฝึกอบรมหรือดูแลรักษาสถานที่ฝึกอบรมตำรวจ

(๑๘) กำกับดูแลการควบคุมรักษาสถานที่ตำรวจสื่อสารหรืออย่างอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๑๙) กำกับดูแลการวิเคราะห์ระบบจัดการข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์และการบันทึกด้วยแถบแม่เหล็กหรือข้อมูล (หมายถึงวัตถุที่ใช้ในการจัดการข้อมูลด้วยอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ โดยเป็นการบันทึกใด ๆ ที่ผลิตขึ้นด้วยรูปแบบที่ไม่สามารถรับรู้หรือตรวจจับได้ด้วยอุปกรณ์แบบอิเล็กทรอนิกส์ แบบแม่เหล็ก หรือด้วยการรับรู้ของมนุษย์ เพื่อประโยชน์ในการควบคุมอาชญากรรม)

(๒๐) กำกับดูแลอาคารสถานที่ทางนิติวิทยาศาสตร์หรืออย่างอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๒๑) กำกับดูแลการจัดทำสถิติทางอาชญากรรม

(๒๒) กำกับดูแลการจัดหาอุปกรณ์จำเป็นของตำรวจ

(๒๓) กำกับดูแลการบรรจุแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ตำรวจ และหลักเกณฑ์อำนาจหน้าที่และภารกิจของตำรวจ

(๒๔) กำกับดูแลการแก้ไขการบริหารราชการตำรวจ นอกเหนือจากข้างต้น

(๒๕) กำกับดูแลการติดตามตรวจสอบตามความจำเป็นเพื่อบรรลุภารกิจดังกล่าวข้างต้น

(๒๖) กำกับดูแลภารกิจภายใต้อำนาจหน้าที่ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติตามบทบัญญัติของพระราชบัญญัติฉบับอื่น (รวมถึงคำสั่งอื่นตามมาตรา) นอกเหนือจากข้างต้น

วรรค ๕ นอกเหนือจากที่บัญญัติข้างต้น คณะกรรมการนโยบายตำรวจแห่งชาติมีหน้าที่กำกับดูแลภายใต้อำนาจหน้าที่ตามบทบัญญัติของพระราชบัญญัตินี้ (รวมถึงคำสั่งตามพระราชบัญญัตินี้) เพื่อบรรลุภารกิจข้างต้น

วรรค ๖ นอกเหนือจากข้อบัญญัติข้างต้น กรณีของนโยบายพิเศษที่มีความจำเป็นเร่งด่วนและสำคัญต่อคณะรัฐมนตรีโดยมีความเชื่อมโยงกับหน้าที่ความรับผิดชอบข้างต้น และเป็นส่วนหนึ่งในการกิจที่บัญญัติไว้

ในมาตรา ๔ วรรค ๒ ในพระราชบัญญัติว่าด้วยการจัดตั้งคณะรัฐมนตรี (ปีเฮเซที่ ๑๐ พระราชบัญญัติ ฉบับที่ ๘๙) เพื่อให้บรรลุหน้าที่ตามวรรค ๒ คณะกรรมการนโยบายตำรวจแห่งชาติจักต้องมีหน้าที่กำกับดูแลการวางแผน ยกร่าง และปรับแก้ไขตามที่จำเป็นทั้งหมด เพื่อให้การดำเนินนโยบายของทุกส่วนงานเป็นไปในทิศทางเดียว ตามแนวทางหลักที่กำหนดขึ้นโดยคณะรัฐมนตรีในการดำเนินนโยบายที่มีความสำคัญ

วรรค ๗ คณะกรรมการนโยบายตำรวจแห่งชาติจักต้องติดต่oprะสานงานกับคณะกรรมการนโยบายตำรวจทุกร้อย่างใกล้ชิดสม่ำเสมอ

(ประธานคณะกรรมการ)

มาตรา ๖

วรรค ๑ ประธานคณะกรรมการ หมายถึง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

วรรค ๒ ประธานคณะกรรมการ มีหน้าที่ควบคุมภารกิจของคณะกรรมการและเป็นตัวแทนของคณะกรรมการนโยบายตำรวจแห่งชาติ

วรรค ๓ คณะกรรมการนโยบายตำรวจแห่งชาติ จักต้องกำหนดบุคคลที่จะปฏิบัติหน้าที่แทนประธานคณะกรรมการไว้ล่วงหน้าด้วยการเลือกกันเองระหว่างสมาชิกของคณะกรรมการ ในกรณีมีเหตุให้ประธานคณะกรรมการไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้

(การแต่งตั้งกรรมการ)

มาตรา ๗

วรรค ๑ กรรมการได้รับการแต่งตั้งโดยนายกรัฐมนตรีตามความเห็นชอบของรัฐสภา โดยแต่งตั้งจากบุคคลที่ไม่เคยดำรงตำแหน่งเป็นข้าราชการสายงานที่เกี่ยวกับตำรวจหรืออัยการภายในระยะเวลา ๕ ปี ก่อนการแต่งตั้ง

วรรค ๒ ในกรณีที่กรรมการครบวาระหรือมีตำแหน่งว่างลง และรัฐสภาไม่สามารถให้ความเห็นชอบเพื่อแต่งตั้งได้ด้วยเหตุปิดสมัยประชุมหรือยุบสภา นายกรัฐมนตรีสามารถแต่งตั้งกรรมการได้โดยไม่เป็นไปตามวรรค ๑ โดยแต่งตั้งจากผู้มีคุณสมบัติตามที่กำหนดไว้ข้างต้น

วรรค ๓ ในกรณีข้างต้น หลังจากการแต่งตั้ง จักต้องเสนอต่อที่ประชุมรัฐสภาครั้งแรกหลังเปิดสมัยประชุมเพื่อให้อนุมัติเห็นชอบการแต่งตั้งดังกล่าวในภายหลัง ทั้งนี้ หากรัฐสภาไม่เห็นชอบ นายกรัฐมนตรีต้องถอดถอนบุคคลที่เสนอชื่อเป็นกรรมการดังกล่าวโดยทันที

วรรค ๔ ลักษณะต้องห้ามของผู้ที่จะดำรงตำแหน่งกรรมการ

(๑) เป็นผู้ล้มละลาย

(๒) เป็นผู้ต้องโทษ ที่มีอัตราโทษตั้งแต่คุมขังขึ้นไป

วรรค ๕ การแต่งตั้งกรรมการ บุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งจักต้องไม่สังกัดพรรคการเมืองเดียวกันตั้งแต่ ๓ คนขึ้นไป

(วาระการดำรงตำแหน่ง)

มาตรา ๘

วรรค ๑ การดำรงตำแหน่งมีวาระคราวละ ๕ ปี ยกเว้น กรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งทดแทนตำแหน่งที่ว่างลงให้ดำรงตำแหน่งได้เพียงเท่าวาระของกรรมการที่ยังเหลืออยู่

วรรค ๒ กรรมการ มีสิทธิดำรงตำแหน่งได้อีกเพียงหนึ่งวาระเท่านั้น

(การสิ้นสุดสมาชิกภาพและการถอดถอน)**มาตรา ๙**

วรรค ๑ กรรมการ ซึ่งมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๗ ถือว่าสิ้นสุดสมาชิกภาพ

วรรค ๒ นายกรัฐมนตรี มีอำนาจถอดถอนกรรมการตามความเห็นชอบของรัฐสภา ในกรณีที่วินิจฉัยว่า กรรมการนั้นไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้เนื่องจากเหตุทุกขผลภาพทั้งร่างกายและจิตใจหรือกรณีที่ กรรมการนั้นประพฤติตัวไม่เหมาะสมต่อการเป็นกรรมการเนื่องจากกระทำผิดต่อหน้าที่

วรรค ๓ นายกรัฐมนตรี มีอำนาจถอดถอนกรรมการตามความเห็นชอบของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่พบว่า กรรมการตั้งแต่ ๓ คนขึ้นไป ที่สังกัดใหม่ในพรรคการเมืองเดียวกัน ซึ่งในกรรมการเหล่านั้นไม่เคยสังกัดพรรคการเมืองนั้นมาก่อน ให้ถือว่ากรรมการที่สังกัดพรรคเดียวกันเกินจำนวนสองคนนั้นจะต้องถูกถอดถอน

(๒) ในกรณีที่พบว่า กรรมการตั้งแต่ ๒ คนขึ้นไป ที่สังกัดใหม่ในพรรคการเมือง โดยมีกรรมการคนใดคนหนึ่งสังกัดอยู่แล้ว ให้กรรมการที่สังกัดพรรคเดียวกันที่เกินจำนวนหนึ่งคนนั้นจะถูกถอดถอน

วรรค ๔ นายกรัฐมนตรีมีอำนาจถอดถอนกรรมการที่สังกัดใหม่พรรคการเมืองนั้นซึ่งมีกรรมการสองคนสังกัดอยู่ก่อนแล้วโดยทันที

วรรค ๕ จะไม่มีการถอดถอนกรรมการ โดยขัดกับเจตนารมณ์ เว้นแต่กรณีที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๗ วรรค ๓ หรือมาตรา ๙ วรรค ๒-๔

(วินัยของกรรมการ)**มาตรา ๑๐**

วรรค ๑ ให้นำความตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือน (ปีโชวะที่ ๒๒ พระราชบัญญัติ ฉบับที่ ๑๒๐) มาตรา ๙๖ วรรค ๑ มาตรา ๙๗ มาตรา ๙๘ วรรค ๑ มาตรา ๙๙ มาตรา ๑๐๐ วรรค ๑ และสอง มาตรา ๑๐๓ วรรค ๑ และ ๒ และมาตรา ๑๐๔ มาใช้กับหน้าที่ของกรรมการ โดยอนุโลม ทั้งนี้ ในกรณีที่มีถ้อยความต่อไปนี้ “คำสั่ง” ในมาตรา ๙๗ ของพระราชบัญญัติฉบับเดียวกันให้ใช้คำว่า “คำสั่ง คณะรัฐมนตรี” กรณีที่มีคำว่า “ต้องได้รับความเห็นชอบจากสำนักงานข้าราชการพลเรือนตามหนังสือที่แจ้งต่อหัวหน้าหน่วยงานในสังกัดตามที่กำหนดไว้ในระเบียบของสำนักงานข้าราชการพลเรือน ตามความในมาตรา ๑๐๓ วรรค ๒ ของพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน และ คำว่า “ได้รับอนุญาตจากนายกรัฐมนตรีและหัวหน้าหน่วยงานในสังกัดของบุคคลดังกล่าว ให้ใช้คำว่า “การอนุมัติของนายกรัฐมนตรี”

วรรค ๒ ห้ามมิให้กรรมการคว่ำตำแหน่งอื่นในลักษณะของงานพิเศษ ตามความบัญญัติในมาตรา ๒๘ / ๕ วรรค ๑ ของพระราชบัญญัติข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ปีโชวะที่ ๒๕ พระราชบัญญัติ ฉบับที่ ๒๖๑) หรือการดำรงตำแหน่งข้าราชการว่าด้วยการทำงานพิเศษตามความบัญญัติในมาตรา ๘๑ / ๕ วรรค ๑ ของพระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือนหรือเจ้าหน้าที่ไม่ประจำขององค์กรส่วนท้องถิ่นหรือของรัฐ

วรรค ๓ ห้ามมิให้กรรมการเคลื่อนไหวกองการเมือง โดยเป็นเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานให้กับองค์กรทางการเมืองหรือพรรคการเมือง

วรรค ๔ ให้บัญญัติการจ่ายค่าตอบแทนกรรมการ ไว้ในพระราชบัญญัติฉบับอื่น

(การประชุม)**มาตรา ๑๑**

วรรค ๑ ให้ประธานคณะกรรมการนโยบายตำรวจแห่งชาติเป็นผู้เรียกประชุม ทั้งนี้ หากประธานกรรมการหรือกรรมการไม่เข้าร่วมประชุมตั้งแต่ ๓ คนขึ้นไป ไม่สามารถเปิดประชุมและลงมติได้

วรรค ๒ การประชุมของคณะกรรมการนโยบายตำรวจแห่งชาติ เมื่อมีการลงมติจำเป็นต้องได้คะแนนเสียงเกินกึ่งหนึ่งจากกรรมการที่เข้าประชุม ในกรณีที่คะแนนเสียงเห็นชอบและคัดค้านจำนวนเท่ากัน ให้ประธานที่ประชุมใช้ดุลพินิจในการตัดสินชี้ขาด

วรรค ๓ ในกรณีที่ประธานกรรมการไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่แทนตามความในมาตรา ๘ วรรค ๓ ปฏิบัติหน้าที่แทนตามความในมาตราข้างต้น ส่วนการนับองค์ประชุมหรือการประชุมตามความบัญญัติในมาตราข้างต้นนั้น และให้นับรวมบุคคลนั้นเป็นหนึ่งกรรมการเช่นกัน

(การกำหนดข้อบังคับ)

มาตรา ๑๒ /๑ คณะกรรมการนโยบายตำรวจแห่งชาติ มีอำนาจกำหนดข้อบังคับคณะกรรมการนโยบายตำรวจแห่งชาติ ตามกรรมการพิเศษตามคำสั่งคณะรัฐมนตรี คำสั่งรัฐบาล หรือพระราชบัญญัติ ในส่วนของภารกิจและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ

(คำสั่งตรวจสอบ)

มาตรา ๑๒ /๒

วรรค ๑ คณะกรรมการนโยบายตำรวจแห่งชาติ มีอำนาจในการกำหนดคำสั่งเป็นลายลักษณ์อักษร หรือวินิจฉัยเป็นเรื่องจำเป็นกรณีพิเศษตามความบัญญัติในวรรคเดียวกันต่อสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ในกรณีที่เห็นว่ามีควมจำเป็นต้องมีการตรวจสอบตามความในมาตรา ๕ วรรค ๔ (๒๕)

วรรค ๒ ในกรณีที่มีคำสั่งตามมาตราข้างต้น หากเห็นว่ามีควมจำเป็นให้มีการตรวจสอบ คณะกรรมการนโยบายตำรวจแห่งชาติ มีอำนาจให้กรรมการผู้ซึ่งตรวจสอบสภาพการดำเนินการเรื่องที่เกี่ยวข้องกับคำสั่งนั้นได้

วรรค ๓ คณะกรรมการนโยบายตำรวจแห่งชาติ มีอำนาจให้เจ้าหน้าที่ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติให้ความช่วยเหลือในการดำเนินการกิจการตามที่กำหนดในมาตราข้างต้นหรือมีคำสั่งตามมาตราข้างต้น

(การร้องขอส่งเอกสาร)

มาตรา ๑๒ /๓

วรรค ๑ คณะกรรมการนโยบายตำรวจแห่งชาติ มีอำนาจร้องขอให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องชี้แจงหรือส่งเอกสารที่จำเป็น เพื่อให้ดำเนินการกิจการตามความในมาตรา ๕ วรรค ๖

วรรค ๒ คณะกรรมการนโยบายตำรวจแห่งชาติ มีสิทธิให้คำแนะนำแก่หัวหน้าหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง ตามความจำเป็น เพื่อให้ดำเนินการกิจการตามความในมาตรา ๕ วรรค ๖

วรรค ๓ ในกรณีที่มีการแนะนำไปยังหัวหน้าหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องตามบทบัญญัติข้างต้น คณะกรรมการนโยบายตำรวจแห่งชาติ มีอำนาจร้องขอให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องรายงานเกี่ยวกับมาตรการที่นำมาใช้ตามคำแนะนำดังกล่าว

วรรค ๔ ในกรณีที่มีความจำเป็นโดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับเรื่องที่มีคำแนะนำตามบทบัญญัติข้างต้น คณะกรรมการนโยบายตำรวจแห่งชาติมีสิทธิแสดงความเห็นเพื่อให้มีการนำมาตรการตามความในมาตรา ๖ มาใช้

(กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ)

มาตรา ๑๒ /๔

วรรค ๑ กำหนดให้มีอำนาจแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนหนึ่งในคณะกรรมการนโยบายตำรวจแห่งชาติ เพื่อให้ดำเนินการพิจารณาตรวจสอบเรื่องเฉพาะทางที่เกี่ยวข้องตามคำวินิจฉัยชี้ขาดตามความในพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้ความช่วยเหลือเหยื่อทางอาชญากรรมโดยการจ่ายเงินช่วยเหลือ (ปีโชวะที่ ๕๕ พระราชบัญญัติ ฉบับที่ ๓๖) พระราชบัญญัติว่าด้วยการจ่ายเงินเพื่อช่วยเหลือเหยื่อจากเหตุโอมชินริเกียว (ปีเฮ

เซที่ ๒๐ พระราชบัญญัติ ฉบับที่ ๘๐) และพระราชบัญญัติว่าด้วยการจ่ายเงินค่าทำศพให้แก่เหยื่อทางอาชญากรรมในต่างประเทศ (ปีเฮเซที่ ๒๘ พระราชบัญญัติ ฉบับที่ ๗๓)

วรรค ๒ การแต่งตั้ง วาระ และข้อกำหนดต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการผู้ทรงคุณวุฒิเป็นไปตามคำสั่งของคณะรัฐมนตรี

(ลักษณะงานทั่วไปของคณะกรรมการนโยบายตำรวจแห่งชาติ)

มาตรา ๑๓ ลักษณะงานทั่วไปของคณะกรรมการนโยบายตำรวจแห่งชาติเป็นการบริหารจัดการภายใน สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

(การบริหารคณะกรรมการนโยบายตำรวจแห่งชาติ)

มาตรา ๑๔ เรื่องที่มีความจำเป็นในการบริหารของคณะกรรมการนอกเหนือจากที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติฉบับนี้ ให้กำหนดโดยคณะกรรมการ

ลักษณะ ๓ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

หมวด ๑ บททั่วไป

(การจัดตั้ง)

มาตรา ๑๕ กำหนดให้มีการจัดตั้งสำนักงานตำรวจแห่งชาติขึ้นภายใต้คณะกรรมการนโยบายตำรวจแห่งชาติ

(ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ)

มาตรา ๑๖

วรรค ๑ กำหนดให้ “ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ” เป็นหัวหน้าส่วนราชการสำนักงานตำรวจแห่งชาติ โดยคณะกรรมการนโยบายตำรวจแห่งชาติมีอำนาจปลดจากตำแหน่งได้ตามความเห็นชอบของนายกรัฐมนตรี

วรรค ๒ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ (ผู้บัญชาการ) ปฏิบัติหน้าที่ตามการกำกับดูแลของคณะกรรมการนโยบายตำรวจแห่งชาติ โดยปฏิบัติหน้าที่ควบคุมภารกิจของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ปลดข้าราชการในสังกัดออกจากตำแหน่ง และควบคุมดูแลภารกิจอื่นที่เกี่ยวข้อง รวมทั้ง กำหนดให้ควบคุมดูแลตำรวจภูธร ตามภารกิจภายใต้อำนาจหน้าที่ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

(ภารกิจตามอำนาจหน้าที่)

มาตรา ๑๗ สำนักงานตำรวจแห่งชาติปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๕ วรรค ๔ ภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการนโยบายตำรวจแห่งชาติ รวมทั้งทำหน้าที่สนับสนุนงานของคณะกรรมการนโยบายตำรวจแห่งชาติในส่วนของภารกิจที่กำหนดไว้ในมาตรา ๕ วรรค ๕ และ ๖

(รองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ)

มาตรา ๑๘

วรรค ๑ กำหนดให้แต่งตั้งรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ จำนวน ๑ อัตรา

วรรค ๒ รองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ปฏิบัติหน้าที่สนับสนุนงานของผู้บัญชาการ โดยควบคุมดูแลภารกิจของแต่ละกรม กองหรือองค์กร

หมวด ๒ หน่วยงานในสังกัด

(หน่วยงานภายใน)

มาตรา ๑๙

วรรค ๑ กำหนดให้จัดตั้งสำนักงานเลขานุการตำรวจแห่งชาติและแบ่งส่วนราชการออกเป็น จำนวน ๕ หน่วยงาน ดังต่อไปนี้

- กองบัญชาการความปลอดภัยชุมชน
- กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง
- กองบัญชาการตำรวจจราจร
- กองบัญชาการรักษาความปลอดภัย
- สำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารตำรวจ

วรรค ๒ กำหนดให้ตั้ง “กองบังคับการอาชญากรรมระดับองค์กร” สังกัดกองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง และ “กองบังคับการต่างประเทศและข่าวกรองการก่อการร้ายสากล” และ “กองบังคับการปฏิบัติการรักษาความปลอดภัย” สังกัดกองบัญชาการรักษาความปลอดภัย

มาตรา ๒๐

วรรค ๑ กำหนดให้แต่งตั้ง “เลขานุการตำรวจแห่งชาติ” ประจำสำนักงานเลขานุการตำรวจแห่งชาติ และแต่งตั้ง “ผู้บัญชาการ” ประจำกองบัญชาการและสำนักงาน

วรรค ๒ กำหนดให้เลขานุการตำรวจแห่งชาติหรือผู้บัญชาการรับคำสั่งและดำเนินการกิจที่เกี่ยวข้องกับสำนักงานเลขานุการและกองบัญชาการและสำนักงาน

วรรค ๓ กำหนดให้แต่งตั้ง “ผู้บังคับการอำนวยการ” สังกัดกองบังคับการ

วรรค ๔ กำหนดให้ผู้บังคับการอำนวยการรับคำสั่งและดำเนินการกิจที่เกี่ยวข้องกับกองบังคับการ

(ภารกิจตามอำนาจหน้าที่ของเลขานุการตำรวจแห่งชาติ)

มาตรา ๒๑ ให้เลขานุการตำรวจแห่งชาติ ปฏิบัติภารกิจตามอำนาจหน้าที่ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และรับผิดชอบงานดังต่อไปนี้

- (๑) ภารกิจที่เกี่ยวข้องกับความลับ
- (๒) ภารกิจการรักษาตราประทับของเลขานุการตำรวจแห่งชาติหรือตราประทับสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
- (๓) ภารกิจรับส่ง รวบรวมและเก็บรักษาหนังสือราชการ
- (๔) ภารกิจเกี่ยวกับการวางแผน ยกร่าง และปรับแก้ไขข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการบริหารราชการส่วนสำนักงาน (ยกเว้นภารกิจดังต่อไปนี้)
- (๕) ภารกิจที่เกี่ยวข้องกับแผน ยกร่าง และปรับแก้ไขที่มีความจำเป็นต่อการดำเนินการกิจของแต่ละกองตามแนวทางหลักที่กำหนดโดยที่ประชุมคณะรัฐมนตรีซึ่งมีความสำคัญเป็นพิเศษเกี่ยวข้องกับหน้าที่ตามมาตรา ๕ วรรค ๑
- (๖) ภารกิจประเมินผลการดำเนินการบริหารส่วนราชการ
- (๗) ภารกิจการพิจารณาร่างกฎหมาย คำสั่ง
- (๘) ภารกิจการควบคุมดูแลในภาพรวมงานที่เกี่ยวข้องกับสถิติในการบริหารส่วนราชการ
- (๙) ภารกิจการประชาสัมพันธ์
- (๑๐) ภารกิจการเปิดเผยข้อมูลทางราชการ
- (๑๑) ภารกิจรักษาข้อมูลส่วนบุคคล

- (๑๒) การกิจด้านสถานที่คุมขัง
- (๑๓) การกิจด้านอัตรากำลังและบุคลากรทางตำรวจ
- (๑๔) การกิจติดตามตรวจสอบ
- (๑๕) การกิจด้านงบประมาณ สรุบบงบประมาณและรายจ่าย
- (๑๖) การกิจด้านดูแลและจัดการทรัพย์สินของทางราชการและครุภัณฑ์
- (๑๗) การกิจการตรวจสอบรายจ่ายงบประมาณ
- (๑๘) การกิจการฝึกอบรมตำรวจ
- (๑๙) การกิจด้านสวัสดิการบุคลากรทางตำรวจ
- (๒๐) การกิจจ่ายเงินช่วยเหลือเมื่อเกิดเหตุภัยพิบัติแก่บุคคลที่ทำคุณประโยชน์ต่อภารกิจของเจ้าหน้าที่ตำรวจ
- (๒๑) การกิจการจัดทำหรือผลักดันแผนแม่บทด้านเหยื่อทางอาชญากรรม
- (๒๒) การกิจการจ่ายเงินเยียวยาเหยื่อทางอาชญากรรม
- (๒๓) การกิจด้านการจ่ายเงินตามความบัญญัติในมาตรา ๓ วรรค ๑ ของพระราชบัญญัติว่าด้วยการจ่ายเงินเพื่อช่วยเหลือเหยื่อจากเหตุโคมมิรกีเยว
- (๒๔) การกิจการจ่ายเงินค่าทำศพให้กับเหยื่อทางอาชญากรรมในต่างประเทศตามความในพระราชบัญญัติว่าด้วยการจ่ายเงินค่าทำศพให้กับเหยื่อทางอาชญากรรมในต่างประเทศ
- (๒๕) การกิจจัดหาชุดอุปกรณ์ตำรวจ
- (๒๖) การกิจการควบคุมดูแลในภาพรวมด้านความร่วมมือระหว่างที่เกี่ยวข้องกับกิจการของสำนักงาน
- (๒๗) การกิจอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

(ภารกิจตามอำนาจหน้าที่ของกองบัญชาการความปลอดภัยชุมชน)

มาตรา ๒๒ กองบัญชาการความปลอดภัยชุมชน ปฏิบัติหน้าที่ตามอำนาจหน้าที่ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และรับผิดชอบงานดังต่อไปนี้

- (๑) งานด้านความมั่นคงปลอดภัยและความสงบเรียบร้อยในชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนที่มีเหตุอาชญากรรม อุบัติเหตุ หรืออย่างอื่น
- (๒) งานด้านตำรวจชุมชนและสายตรวจ
- (๓) งานป้องกันอาชญากรรม
- (๔) งานรักษาความมั่นคงและความสงบเรียบร้อย

(ภารกิจตามอำนาจหน้าที่ของกองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง)

มาตรา ๒๓ /๑

วรรค ๑ กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลางปฏิบัติหน้าที่ตามอำนาจหน้าที่ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และรับผิดชอบงานดังต่อไปนี้

- (๑) งานด้านตำรวจอาชญากรรม
- (๒) งานด้านนิติวิทยาศาสตร์
- (๓) งานด้านสถิติทางอาชญากรรม
- (๔) งานด้านต่อต้านกลุ่มอันธพาล
- (๕) งานปราบปรามอาชญากรรมที่ใช้วัตถุระเบิดกับอาวุธปืน

(๖) งานปราบปรามอาชญากรรมระดับองค์กร (ยกเว้นงานที่อยู่ภายใต้อำนาจหน้าที่ของ กองอื่น)

(๗) งานป้องกันการถ่ายโอนผลประโยชน์จากอาชญากรรม

(๘) งานความร่วมมือสืบสวนระหว่างประเทศ

(๙) งานติดต่อประสานงานกับกองการติดต่อของสหรัฐอเมริกาตามความใน พระราชบัญญัติว่าด้วยการจัดทำความร่วมมือระหว่างรัฐบาลญี่ปุ่นกับรัฐบาลสหรัฐอเมริกาในการเสริมสร้างความร่วมมือป้องกันป้องกันและต่อสู้อาชญากรรมขนาดใหญ่

วรรค ๒ กองบังคับการอาชญากรรมระดับองค์กร ปฏิบัติหน้าที่ตามความบัญญัติมาตรา ๒๓ (๑) และ (๔) - (๙) และปฏิบัติหน้าที่อื่น ดังต่อไปนี้

(๑) งานสืบสวนอาชญากรรมสากล

(๒) งานติดต่อประสานงานกับหน่วยงานด้านการสืบสวนคดีอาชญากรรมระหว่างประเทศ

(ภารกิจตามอำนาจหน้าที่ของกองบัญชาการตำรวจจราจร)

มาตรา ๒๓/๒ กองบัญชาการตำรวจจราจร ปฏิบัติหน้าที่ตามอำนาจหน้าที่ของสำนักงานตำรวจ แห่งชาติและรับผิดชอบงานด้านตำรวจจราจร

(ภารกิจตามอำนาจหน้าที่ของกองบัญชาการรักษาความปลอดภัย)

มาตรา ๒๔

วรรค ๑ กองบัญชาการรักษาความปลอดภัยปฏิบัติหน้าที่ตามอำนาจหน้าที่ของสำนักงานตำรวจ แห่งชาติและรับผิดชอบงานดังต่อไปนี้

(๑) งานการรักษาความปลอดภัย

(๒) งานถวายความปลอดภัยรักษาพระองค์

(๓) งานอารักขาบุคคลสำคัญ

(๔) งานปฏิบัติการรักษาความปลอดภัย

(๕) งานแผนและการดำเนินการตามแผนเพื่อจัดการสถานการณ์ฉุกเฉินตามความในมาตรา ๗๑

วรรค ๒ กองบังคับการต่างประเทศและข่าวกรองการก่อการร้ายสากล ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา (๑) รวมทั้งควบคุมดูแลงานที่ชาวต่างชาติหรือแหล่งปฏิบัติการของชาวต่างชาติซึ่งมีความเกี่ยวพันเกี่ยวข้องกับ พลเมืองญี่ปุ่นที่พำนักอยู่ต่างประเทศ

วรรค ๓ กองบังคับการปฏิบัติการรักษาความปลอดภัย ควบคุมและรับผิดชอบงานตามความในมาตรา ๒๔ วรรค ๑ (๒) - (๕)

(ภารกิจตามอำนาจหน้าที่ของสำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารตำรวจ)

มาตรา ๒๕ สำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารตำรวจปฏิบัติหน้าที่ตามอำนาจหน้าที่ของ สำนักงานตำรวจแห่งชาติและรับผิดชอบงานดังต่อไปนี้

(๑) งานด้านตำรวจสื่อสาร

(๒) งานจัดการระบบคอมพิวเตอร์ การวิจัยทางเทคโนโลยีและแผนเกี่ยวกับการควบคุมดูแล ข้อมูลของการบริหารส่วนราชการ

(๓) งานวิเคราะห์ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อควบคุมการก่ออาชญากรรม

(๔) งานส่งเสริมประสิทธิภาพในการดำเนินการบริหารส่วนราชการ

(การจัดตั้งกองการ/กองกำกับการ/ฝ่าย)

มาตรา ๒๖

วรรค ๑ ขอบเขตอำนาจหน้าที่และการจัดตั้งส่วนราชการระดับ “กองการ/กองกำกับการ/ฝ่าย” กำหนดตามคำสั่งคณะรัฐมนตรี

วรรค ๒ กำหนดให้แต่งตั้ง “ผู้บังคับการ” เป็นหัวหน้าส่วนราชการระดับกองการ กองกำกับการหรือฝ่าย

วรรค ๓ เมื่อมีการกำหนดหน้าที่การควบคุมดูแลงานส่วนหนึ่งในส่วนราชการสำนักงานเลขานุการ ตำรวจแห่งชาติ กองบัญชาการ กองบังคับการ สำนักงานหรือมีการแต่งตั้งบุคคลที่มีคุณสมบัติเป็นผู้บังคับการ โดยปฏิบัติหน้าที่กำกับงานที่นอกเหนืออำนาจหน้าที่ของกองการ/กองบังคับการ/ฝ่าย โดยต้องให้แต่งตั้ง และกำหนดภาระหน้าที่หรืออัตรากำลังโดยการเห็นชอบในคำสั่งคณะรัฐมนตรี

หมวด ๓ หน่วยงานขึ้นตรง

(วิทยาลัยการตำรวจ)

มาตรา ๒๗

วรรค ๑ กำหนดให้มีการจัดตั้ง “วิทยาลัยการตำรวจ” เป็นหน่วยงานขึ้นตรงสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

วรรค ๒ วิทยาลัยการตำรวจปฏิบัติหน้าที่ให้การศึกษาและการฝึกอบรมที่จำเป็นแก่บุคลากรทางตำรวจ และกำกับดูแลการฝึกทักษะทางด้านวิชาการตำรวจในฐานะหน่วยงานหลักและเป็นสถาบันระดับสูง

วรรค ๓ กำหนดให้แต่งตั้ง “ผู้บังคับการวิทยาลัยการตำรวจ”

วรรค ๔ ตำแหน่งที่ตั้งและโครงสร้างหน่วยงานภายในสังกัดให้เป็นไปตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี

(สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์การตำรวจ)

มาตรา ๒๘

วรรค ๑ กำหนดให้มีการจัดตั้ง “สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์การตำรวจ” เป็นหน่วยงานขึ้นตรงในสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

วรรค ๒ สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์การตำรวจ ปฏิบัติหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) งานวิจัยและทดลองวิทยาศาสตร์ในการสอบสวนอาชญากรรม รวมทั้งตรวจสอบและติดตามผล

(๒) งานวิจัยและทดลองเกี่ยวกับการป้องกันการกระทำผิดและการก่ออาชญากรรมของเยาวชน

(๓) งานวิจัยและทดลองเกี่ยวกับการป้องกันอุบัติเหตุทางจราจรและตำรวจจราจร

วรรค ๓ กำหนดให้แต่งตั้ง “ผู้บังคับการสถาบันวิจัย”

วรรค ๔ ตำแหน่งที่ตั้งและโครงสร้างหน่วยงานภายในสังกัดให้เป็นไปตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี

(สำนักงานตำรวจราชสำนัก)

มาตรา ๒๙

วรรค ๑ กำหนดให้มีการจัดตั้ง “สำนักงานตำรวจราชสำนัก” เป็นหน่วยงานขึ้นตรงในสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

วรรค ๒ สำนักงานตำรวจราชสำนัก ปฏิบัติหน้าที่ตำรวจราชสำนักในการถวายความปลอดภัยสำหรับสมเด็จพระจักรพรรดิ สมเด็จพระจักรพรรดินี องค์มกุฎราชกุมาร และพระบรมวงศานุวงศ์ พระราชวัง หรือพระตำหนัก

วรรค ๓ กำหนดให้แต่งตั้ง “นายตำรวจราชสำนัก”

วรรค ๔ กำหนดให้มีการจัดตั้งโรงเรียนตำรวจมหาดเล็กรักษาพระองค์เพื่อดำเนินการสอนและฝึกอบรมแก่ข้าราชการตำรวจราชสำนัก

วรรค ๕ ตำแหน่งที่ตั้งและโครงสร้างหน่วยงานภายในสังกัดให้เป็นไปตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี

หมวด ๔ หน่วยงานในส่วนภูมิภาค

(การตั้งตำรวจภูธรภาค)

มาตรา ๓๐

วรรค ๑ กำหนดให้มีการจัดตั้ง “ตำรวจภูธรภาค” เป็นหน่วยงานในส่วนภูมิภาค เพื่อให้มีการแบ่งภาระงานในส่วนของสำนักงานตำรวจแห่งชาติตามมาตรา ๕ วรรค ๔ (๒) (๔) – (๑๕) (๑๗) – (๒๐) และ (๒๓) – (๒๖)

วรรค ๒ ชื่อ ที่ตั้ง และพื้นที่รับผิดชอบ กำหนดไว้ในตารางดังนี้

ชื่อ	ที่ตั้ง	พื้นที่รับผิดชอบ
ตำรวจภูธรภาคเขตโทโฮะกุ	เมืองเซนได	จังหวัดอาโอโมริ จังหวัดอิวาเตะ จังหวัดมียางิ จังหวัดอาคิตะ จังหวัดยามากาตะ จังหวัดฟุกุชิมะ
ตำรวจภูธรภาคเขตคันโต	เมืองไซตามะ	จังหวัดอิบารากิ จังหวัดโทจิจิ จังหวัดกุมมะ จังหวัดไซตามะ จังหวัดชิบะ จังหวัดคานากาวะ จังหวัดนีงาตะ จังหวัดยามาชิเนะ จังหวัดนางาโนะ จังหวัดชิซุโอกะ
ตำรวจภูธรภาคเขตจูบุ	เมืองนาโงยะ	จังหวัดโทยามะ จังหวัดอิซึยามะ จังหวัดฟุกุอิ จังหวัดคิฟุ จังหวัดไอจิ จังหวัดมิเอะ
ตำรวจภูธรภาคเขตคิงกิ	เมืองโอซากา	จังหวัดชิงะ จังหวัดเกียวโต จังหวัดโอซากา จังหวัดเฮียวโก จังหวัดนารา จังหวัดวาคายามะ
ตำรวจภูธรภาคเขตจูโกะกุ ชิโกะกุ	เมืองฮิโรชิมะ	จังหวัดทตตริ จังหวัดชิมานะ จังหวัดฮิโรชิมะ จังหวัดยามากูจิ จังหวัดโทกูชิมะ จังหวัดคากาวะ จังหวัดเอฮิเมะ จังหวัดโคจิ
ตำรวจภูธรภาคเขตคิวชู	เมืองฟุกุโอกะ	จังหวัดฟุกุโอกะ จังหวัดซางะ จังหวัดนางาซากิ จังหวัดคุมาโมโตะ จังหวัดโออิตะ จังหวัดมียาซากิ จังหวัดคาโกชิมะ จังหวัดโอกินาวะ

(ผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค)

มาตรา ๓๑/๑

วรรค ๑ กำหนดให้มีการแต่งตั้ง “ผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค”

วรรค ๒ ผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ปฏิบัติหน้าที่กำกับดูแลภายในตำรวจภูธรภาคและบุคลากรในสังกัด รวมทั้งรับคำสั่งจากเลขานุการตำรวจแห่งชาติ และกำกับดูแลตำรวจภูธรจังหวัด

วรรค ๓ หน่วยงานภายในตำรวจภูธรภาคให้เป็นไปตามคำสั่งคณะรัฐมนตรี

(ตำรวจภูธรภาคย่อย)

มาตรา ๓๑/๒

วรรค ๑ กำหนดให้สามารถจัดตั้งตำรวจภูธรภาคย่อย ในฐานะหน่วยงานในภูมิภาค เพื่อเป็นการแบ่งเบาภารกิจของตำรวจภูธรภาค

วรรค ๒ กำหนดให้มีการแต่งตั้ง “ผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาคย่อย”

วรรค ๓ ชื่อ ที่ตั้ง และพื้นที่รับผิดชอบให้เป็นไปตามคำสั่งคณะรัฐมนตรี

วรรค ๔ หน่วยงานภายในให้เป็นไปตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี

(โรงเรียน/ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค)**มาตรา ๓๒**

วรรค ๑ กำหนดให้มีการจัดตั้ง “โรงเรียน/ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภาค” ขึ้นภายใต้การกำกับดูแลของตำรวจภูธรภาค

วรรค ๒ กำหนดให้โรงเรียน/ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภาคปฏิบัติหน้าที่ฝึกอบรมที่จำเป็นหรือตามการร้องขอให้แก่บุคลากรตำรวจในฐานะหน่วยงานหลัก

วรรค ๓ กำหนดให้มีการแต่งตั้ง “ผู้บังคับการโรงเรียน/ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค”

วรรค ๔ ตำแหน่งที่ตั้งและโครงสร้างหน่วยงานภายในสังกัดให้เป็นไปตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี

(กองเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารตำรวจกลาง กรุงโตเกียว และกองเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารตำรวจเขตฮอกไกโด)**มาตรา ๓๓**

วรรค ๑ กำหนดให้มีการจัดตั้ง “กองเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารตำรวจ” ขึ้นภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ในฐานะหน่วยงานส่วนภูมิภาคเพื่อแบ่งเบาภาระกิจตามบทบัญญัติในมาตรา ๕ วรรคสี่ (๑๘) และ (๑๙) ในพื้นที่เขตกรุงโตเกียวและฮอกไกโด

วรรค ๒ กำหนดให้มีการแต่งตั้ง “ผู้อำนวยการ” ดูแลงานในส่วนของกองเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารตำรวจ

วรรค ๓ ตำแหน่งที่ตั้งและโครงสร้างหน่วยงานภายในสังกัดให้เป็นไปตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี

หมวด ๕ ประเภทข้าราชการ/บุคลากรในสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ**(ประเภทข้าราชการ/บุคลากรตำรวจ)****มาตรา ๓๔**

วรรค ๑ กำหนดให้มีการแต่งตั้งข้าราชการออกเป็นข้าราชการสายตำรวจ ข้าราชการสายตำรวจราชสำนัก ข้าราชการสายอำนวยการหรือธุรการ หรือข้าราชการตามความจำเป็นในสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

วรรค ๒ ข้าราชการสายตำรวจราชสำนักให้สังกัดสำนักงานตำรวจราชสำนัก

วรรค ๓ กำหนดให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติต้องเป็นข้าราชการสายตำรวจ และกำหนดให้รองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ เลขาธิการตำรวจแห่งชาติ ผู้บัญชาการกอง (ยกเว้นผู้อำนวยการสำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารตำรวจ) และผู้บังคับการกอง หรือตำแหน่งงานอื่นตามคำสั่งคณะรัฐมนตรีต้องเป็นข้าราชการสายตำรวจ และกำหนดให้นายตำรวจราชสำนักเป็นข้าราชการสายตำรวจราชสำนัก

มาตรา ๓๕ ยกเลิก**ลักษณะ ๔ ตำรวจภูธรจังหวัด****หมวด ๑ บททั่วไป****(การจัดตั้งและหน้าที่ความรับผิดชอบ)****มาตรา ๓๖**

วรรค ๑ กำหนดให้มีการจัดตั้ง “ตำรวจภูธรจังหวัด” ประจำแต่ละจังหวัด

วรรค ๒ กำหนดให้ตำรวจภูธรจังหวัดรับผิดชอบหน้าที่ตามมาตรา ๒ ในแต่ละพื้นที่

(งบประมาณ)

มาตรา ๓๗ รายการงบประมาณสำหรับตำรวจภูธรจังหวัดตามคำสั่งคณะรัฐมนตรี สำนักคลังกลาง^๒ จะเป็นผู้เบิกจ่าย ดังต่อไปนี้

- (๑) รายจ่ายจำเป็นเพื่อชดเชยอุบัติเหตุจากการปฏิบัติหน้าที่หรือเงินอุดหนุนสหกรณ์สวัสดิการข้าราชการส่วนท้องถิ่น เงินเดือนข้าราชการตำรวจที่มีตำแหน่งตั้งแต่ตำแหน่งเคซี^๓ขึ้นไป
- (๒) รายจ่ายจำเป็นสำหรับการเรียนการสอนและการฝึกอบรมในโรงเรียน/ศูนย์ฝึกตำรวจ และการกำกับดูแลบำรุงรักษาสถานที่ฝึกอบรมตำรวจ
- (๓) รายจ่ายจำเป็นสำหรับการดูแลบำรุงรักษาสิ่งปลูกสร้าง อาคาร สถานที่ในงานตำรวจ สื่อสารและงานที่เกี่ยวข้อง
- (๔) รายจ่ายจำเป็นสำหรับการดูแลบำรุงรักษาอาคาร สถานที่ในงานนิติวิทยาศาสตร์และงานที่เกี่ยวข้อง
- (๕) รายจ่ายจำเป็นสำหรับงานสถิติทางอาชญากรรม
- (๖) รายจ่ายจำเป็นสำหรับการบำรุงรักษารถยนต์ เรือและชุดอุปกรณ์ตำรวจ
- (๗) รายจ่ายจำเป็นสำหรับงานถวายความปลอดภัย อารักขาและรักษาความปลอดภัย
- (๘) รายจ่ายจำเป็นในการสืบสวนสอบสวนอาชญากรรมด้านความมั่นคงของรัฐและมีลักษณะจำเพาะพิเศษ
- (๙) รายจ่ายจำเป็นในการจัดฝึกอบรมที่เกี่ยวข้องมาตรการจัดการเหตุปะทะด้วยอาวุธ สถานการณ์ฉุกเฉินหรือมาตรการอื่นที่ร่วมกับภาครัฐ
- (๑๐) รายจ่ายจำเป็นสำหรับมาตราตามความในลักษณะ ๓ ของพระราชบัญญัติว่าด้วยมาตรการพิเศษเกี่ยวกับการสั่งระงับการดำเนินการทางทรัพย์สินเพื่อการก่อการร้ายสากล (ปีเฮเซที่ ๒๖ พระราชบัญญัติ ฉบับที่ ๑๒๔) ซึ่งญี่ปุ่นดำเนินการตามมติคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติที่ ๑๖๖๗
- (๑๑) รายจ่ายจำเป็นสำหรับการจัดการงานด้านการจ่ายเงินช่วยเหลือเหยื่อทางอาชญากรรม
- (๑๒) รายจ่ายจำเป็นสำหรับการจัดการงานด้านการจ่ายเงินตามความบัญญัติในมาตรา ๒๑ (๒๓)
- (๑๓) รายจ่ายจำเป็นสำหรับการจัดการงานด้านค่าทำศพเหยื่อทางอาชญากรรมตามความบัญญัติในมาตรา ๒๑ (๒๔)

วรรค ๒ กรณีรายจ่ายจำเป็นอื่นสำหรับตำรวจภูธรจังหวัด ยกเว้นหมวดรายจ่ายที่สำนักคลังกลางเป็นผู้เบิกจ่ายตามมาตราข้างต้น ให้แต่ละจังหวัดเป็นผู้เบิกจ่าย

วรรค ๓ กรณีรายจ่ายจำเป็นสำหรับตำรวจภูธรจังหวัดที่จังหวัดเป็นผู้เบิกจ่าย ให้รัฐสนับสนุนส่วนหนึ่งตามคำสั่งคณะมนตรีภายใต้ขอบเขตของงบประมาณ

^๒ เป็นหน่วยงานระดับกอง ภายใต้กรมการคลังและสินทรัพย์ สังกัดกระทรวงการคลัง ที่มา https://www.mof.go.jp/about_mof/introduction/divisional_composition/index.htm

^๓ เป็นระดับเทียบเท่าผู้กำกับฯ ผู้บังคับหมู่ฯ/แผนกในสถานที่ตำรวจภูธร หรือผู้บังคับกองฯ ที่ปรึกษาสำนักงานตำรวจนครบาล หรือที่ปรึกษา ผู้บังคับกองฯหน่วยงานสำนักงานตำรวจแห่งชาติ โดยเมื่อสอบเลื่อนระดับผ่านจะเปลี่ยนเป็นข้าราชการกลางจากเดิมเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น โดยได้รับเงินเดือนจากสำนักคลังกลาง จากเดิมได้รับจากส่วนท้องถิ่นจากภาษีรายได้ท้องถิ่น ที่มา <https://koumu.in/articles/323> และ <https://radiolife.com/security/police/15233/>

หมวด ๒ คณะกรรมการนโยบายตำรวจภูธรจังหวัด

(โครงสร้างและอำนาจหน้าที่)

มาตรา ๓๘

วรรค ๑ กำหนดให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการนโยบายตำรวจภูธรจังหวัด ภายใต้กำกับดูแลของผู้ว่าราชการจังหวัดแต่ละจังหวัด

วรรค ๒ คณะกรรมการนโยบายตำรวจภูธร ประกอบด้วยกรรมการจำนวน ๕ คน ตามจังหวัด (จังหวัดพิเศษ) ที่มีเมือง (เมืองพิเศษ) ที่ระบุตามความบัญญัติในมาตรา ๒๕๒ / ๑๙ วรรค ๑ ของพระราชบัญญัติการปกครองส่วนจังหวัดและส่วนท้องถิ่น (ปีโชวะที่ ๒๒ พระราชบัญญัติ ฉบับที่ ๖๗) และจากจังหวัดนอกเหนือจากจังหวัดพิเศษจำนวน ๓ คน

วรรค ๓ คณะกรรมการนโยบายตำรวจภูธรจังหวัด มีหน้าที่กำกับดูแลงานตำรวจภูธรจังหวัดทั้งหมด

วรรค ๔ กำหนดให้ใช้ความตามมาตรา ๕ วรรค ๕ ในการบริหารงานของคณะกรรมการนโยบายตำรวจภูธรจังหวัด

วรรค ๕ คณะกรรมการนโยบายตำรวจภูธรจังหวัด มีอำนาจกำหนดระเบียบคณะกรรมการนโยบายตำรวจภูธรจังหวัดตามอำนาจของกรมการพิเศษตามพระราชบัญญัติ คำสั่งหรือข้อบังคับ เพื่อใช้ในการบริหารและปฏิบัติการกิจภายใต้อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ

วรรค ๖ คณะกรรมการนโยบายตำรวจภูธรจังหวัดจักต้องติดต่อประสานงานอย่างใกล้ชิดระหว่างคณะกรรมการนโยบายตำรวจแห่งชาติและคณะกรรมการนโยบายตำรวจภูธรจังหวัดอื่นอย่างสม่ำเสมอ

(การแต่งตั้งกรรมการ)

มาตรา ๓๙

วรรค ๑ กรรมการ ถูกแต่งตั้งโดยผู้ว่าราชการจังหวัดตามมติเห็นชอบของสภาจังหวัดของแต่ละจังหวัด โดยแต่งตั้งจากบุคคลที่มีสิทธิรับเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัดและไม่เคยเป็นข้าราชการที่ปฏิบัติหน้าที่สายงานตำรวจหรืออัยการมาก่อนภายในระยะเวลา ๕ ปีก่อนการแต่งตั้ง อย่างไรก็ตาม ในส่วนของจังหวัดพิเศษ กรรมการจำนวน ๒ คน ผู้ว่าราชการจังหวัดนั้นจะเป็นผู้แต่งตั้ง โดยแต่งตั้งจากบุคคลที่มีสิทธิรับเลือกตั้งสมาชิกสภาเมืองพิเศษที่จังหวัดนั้นกำกับดูแลและไม่เคยเป็นข้าราชการที่ปฏิบัติหน้าที่สายงานตำรวจหรืออัยการภายในระยะเวลา ๕ ปีก่อนการแต่งตั้ง และจากบุคคลที่ได้รับการเสนอชื่อตามความเห็นชอบจากนายกเทศมนตรีเมืองพิเศษนั้น ๆ ตามที่กำหนด

วรรค ๒ ห้ามผู้ที่มีลักษณะดังต่อไปนี้เป็นกรรมการ

(๑) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๒) เป็นผู้ต้องโทษที่มีอัตราโทษตั้งแต่คุมขังขึ้นไป

วรรค ๓ การแต่งตั้งกรรมการ กรรมการตั้งแต่สองคน (ส่วนจังหวัดพิเศษตั้งแต่ ๓ คน) ขึ้นไปห้ามสังกัดพรรคการเมืองเดียวกัน

(วาระของกรรมการ)

มาตรา ๔๐

วรรค ๑ การดำรงตำแหน่งมีวาระคราวละ ๓ ปี ยกเว้น กรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งทดแทนตำแหน่งที่ว่างลงให้ดำรงตำแหน่งได้เพียงเท่าวาระของกรรมการที่ยังเหลืออยู่

วรรค ๒ กรรมการมีสิทธิดำรงตำแหน่งได้อีกสองวาระ

(การสิ้นสุดสมาชิกภาพและการถอดถอน)

มาตรา ๔๑

วรรค ๑ กรรมการจะสิ้นสุดสมาชิกภาพ ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) กรณีเข้าข่ายลักษณะข้อใดข้อหนึ่งตามมาตรา ๓๙ วรรค ๒

(๒) กรณีที่กลายเป็นผู้ไม่มีสิทธิรับเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัด (ในส่วนของกรรมการตามที่กำหนดไว้ตามเงื่อนไขในมาตรา ๓๙ วรรค ๑ จะสิ้นสุดสมาชิกภาพ หากกลายเป็นผู้ไม่มีสิทธิรับเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัดนั้น ๆ)

วรรค ๒ ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจถอดถอนกรรมการ โดยต้องได้รับความเห็นชอบจากสภาจังหวัด หากพิจารณาแล้วเห็นว่า กรรมการนั้นประพฤติตนไม่เหมาะสมกับการเป็นกรรมการหรือกระทำความผิดต่อหน้าที่ หรือในกรณีที่ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้เนื่องจากเหตุทุกพลภาพ ทั้งนี้ให้การถอดถอนกรรมการตามความบัญญัติตามเงื่อนไขในมาตรา ๓๙ วรรค ๑ ผู้ว่าราชการจังหวัดพิเศษมีอำนาจถอดถอนกรรมการได้ โดยต้องร้องขอต่อนายกเทศมนตรีและได้รับความเห็นชอบจากสภาเมืองพิเศษนั้น ๆ

วรรค ๓ ผู้ว่าราชการจังหวัดนอกเหนือจากจังหวัดพิเศษ มีอำนาจถอดถอนกรรมการซึ่งเป็นจำนวนที่เกินมาหนึ่งคน กรณีที่มีกรรมการตั้งแต่ ๒ คนขึ้นไปสังกัดในพรรคการเมืองเดียวกัน

วรรค ๔ ในกรณีที่พบว่า กรรมการตั้งแต่สามคนขึ้นไปสังกัดพรรคการเมืองเดียวกัน ผู้ว่าราชการจังหวัดพิเศษมีอำนาจถอดถอนกรรมการซึ่งมีเกินจำนวนมาตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๙ วรรค ๓ อย่างไรก็ตาม กรรมการที่เห็นควรถูกถอดถอน เมื่อเข้าเงื่อนไขตามมาตรา ๓๙ วรรค ๑ โดยเป็นกรรมการที่จะเข้าสังกัดใหม่ในพรรคเดียวกันจะใช้วิธีจับสลากเพื่อถอดถอน

วรรค ๕ ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจถอดถอนกรรมการที่เข้าสังกัดใหม่กับพรรคการเมืองนั้นซึ่งมีกรรมการหนึ่งคน (ส่วนจังหวัดพิเศษ ๒ คน) สังกัดอยู่ก่อนแล้วโดยทันที

วรรค ๖ ห้ามมิให้ถอดถอนกรรมการโดยขัดกับเจตนารมณ์ เว้นแต่ในกรณีข้างต้น

(วินัยของกรรมการ)

มาตรา ๔๒

วรรค ๑ วินัยของกรรมการให้เป็นไปตามความในพระราชบัญญัติข้าราชการส่วนท้องถิ่นตั้งแต่มาตรา ๓๑ - ๓๔ และมาตรา ๓๖ วรรค ๑ อย่างไรก็ตาม ผู้ว่าราชการจังหวัด มีอำนาจอนุญาตตามบทบัญญัติในวรรคเดียวกัน นอกเหนือจากกรณีนี้ที่เห็นว่า การที่กรรมการควบบำเหน็จตามที่บัญญัติในพระราชบัญญัติฉบับเดียวกันนี้มาตรา ๓๘ วรรค ๑ หรือการกระทำตามวรรค ๑ เป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติหน้าที่ของหน้าที่ของกรรมการ

วรรค ๒ ห้ามมิให้กรรมการควบบำเหน็จอื่นในลักษณะของงานพิเศษ ตามความบัญญัติในมาตรา ๒๘ /๕ วรรค ๑ ของพระราชบัญญัติข้าราชการส่วนท้องถิ่น หรือควบบำเหน็จสมาชิกสภาองค์กรส่วนท้องถิ่นใด หรือเป็นเจ้าของที่ประจำ

วรรค ๓ ห้ามมิให้กรรมการเคลื่อนไหวทางการเมือง โดยเป็นเจ้าของที่ผู้ปฏิบัติงานให้กับองค์กรทางการเมืองหรือพรรคการเมือง

(ประธานคณะกรรมการ)

มาตรา ๔๓/๑

วรรค ๑ กำหนดให้มีตำแหน่งประธานคณะกรรมการนโยบายตำรวจภูธรจังหวัด โดยเป็นการเลือกกันเองระหว่างกรรมการ

วรรค ๒ ประธานคณะกรรมการมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ ๑ ปี โดยสามารถดำรงตำแหน่งได้อีก

วรรค ๓ ประธานคณะกรรมการมีหน้าที่ควบคุมการประชุมและเป็นตัวแทนของคณะกรรมการนโยบาย
ตำรวจภูธรจังหวัดนั้น ๆ

(คำสั่งตรวจสอบ)

มาตรา ๔๓/๒

วรรค ๑ คณะกรรมการนโยบายตำรวจภูธรจังหวัด มีอำนาจในการกำหนดคำสั่งเป็นลายลักษณ์อักษร
หรือเป็นเรื่องที่ทำเป็นพิเศษตามความบัญญัติในมาตรา ๓๘ วรรค ๓ ต่อตำรวจภูธรจังหวัดในกรณีที่มีความ
จำเป็นเกี่ยวกับการตรวจสอบการกระทำผิดของข้าราชการตำรวจหรืองานของตำรวจภูธรจังหวัด

วรรค ๒ ในกรณีที่มีคำสั่งตามมาตราข้างต้น หากเห็นว่ามีความจำเป็นให้มีการตรวจสอบ
คณะกรรมการนโยบายตำรวจภูธรจังหวัด มีอำนาจให้กรรมการผู้ซึ่งตรวจสอบสภาพการดำเนินการเรื่องที่เกี่ยวข้อง
กับคำสั่งนั้นได้

วรรค ๓ คณะกรรมการนโยบายตำรวจภูธรจังหวัด มีอำนาจให้เจ้าหน้าที่ของตำรวจภูธรจังหวัดให้
ความช่วยเหลือในการดำเนินการกิจตามที่กำหนดในมาตราเดียวกันนี้ตามที่ระบุตามมาตราข้างต้น

(ลักษณะงานทั่วไปของคณะกรรมการนโยบายตำรวจภูธร)

มาตรา ๔๔ ลักษณะงานทั่วไปของคณะกรรมการนโยบายตำรวจภูธรจังหวัดเป็นการบริหารจัดการ
ภายในสำนักงานตำรวจแห่งชาติหรือตำรวจภูธรจังหวัด

(การบริหารของคณะกรรมการนโยบายตำรวจภูธรจังหวัด)

มาตรา ๔๕ เรื่องที่มีความจำเป็นในการบริหารของคณะกรรมการนอกเหนือจากที่บัญญัติไว้ใน
พระราชบัญญัติฉบับนี้ ให้กำหนดโดยคณะกรรมการ

(คณะกรรมการนโยบายตำรวจภูธรเขตพิเศษจังหวัดฮอกไกโด)

มาตรา ๔๖/๑

วรรค ๑ กำหนดให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการนโยบายตำรวจภูธรเขตพิเศษจังหวัดฮอกไกโด^๔ ในแต่ละ
เขตซึ่งมีกองบังคับการตำรวจภูธรเขตพิเศษตามความบัญญัติในมาตรา ๕๑ ในฐานะองค์กรที่ทำหน้าที่กำกับ
ดูแลกองบังคับการตำรวจภูธรเขตพิเศษนั้นตามมาตราเดียวกัน

วรรค ๒ ให้นำความตามบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับกรรมการคณะกรรมการนโยบายตำรวจภูธรจังหวัด
ของจังหวัดที่นอกเหนือจากจังหวัดพิเศษในมาตรา ๓๘ วรรค ๒ และ ๖ และมาตรา ๓๙ - ๔๕ มาใช้กับหน้าที่ของ
คณะกรรมการนโยบายตำรวจภูธรเขตพิเศษจังหวัดฮอกไกโด ทั้งนี้ ในกรณีต่อไปนี้ ในมาตรา ๓๘ วรรค ๖ ที่มีถ้อย
ความว่า “และคณะกรรมการนโยบายตำรวจภูธรจังหวัดอื่น” ให้ใช้ถ้อยความว่า “รวมทั้งคณะกรรมการนโยบาย
ตำรวจภูธรเขตพิเศษจังหวัดฮอกไกโดและคณะกรรมการนโยบายตำรวจภูธรจังหวัดอื่น ส่วนในมาตรา ๔๓ / ๒
ที่ถ้อยความว่า “ตำรวจภูธรจังหวัด” ให้ใช้ถ้อยความว่า “ตำรวจภูธรเขตพิเศษจังหวัดฮอกไกโด” ส่วนในมาตรา
เดียวกัน วรรค ๑ ที่มีถ้อยความว่า “มาตรา ๓๘ วรรค ๓ ให้ใช้ถ้อยความว่า “มาตรา ๔๖ วรรค ๑”

**(บทบัญญัติพิเศษเกี่ยวกับโครงสร้างของคณะกรรมการนโยบายตำรวจภูธรจังหวัดในกรณีที่มี
มีการกำหนดเมืองพิเศษ)**

มาตรา ๔๖/๒ เกี่ยวกับบทบัญญัติพิเศษเกี่ยวกับใช้บทบัญญัติในหมวดนี้ที่เกี่ยวกับจำนวนของ
กรรมการระหว่างกรณีที่กรรมการได้รับการแต่งตั้งครั้งแรกหรือวาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการที่ได้รับการ

^๔ ตำรวจภูธรเขตจังหวัดฮอกไกโด ประกอบด้วยเมืองฮาโกดาเตะ เมืองอาซาฮิกาวะ เมืองคิตามิ และเมืองคูชิโระ ทั้งนี้จังหวัดฮอกไกโดมีพื้นที่ขนาดใหญ่ โดยเมืองทั้งสี่แห่งจะกระจายอยู่ในแต่ละทิศของจังหวัดฮอกไกโด

แต่งตั้งนั้นตามความบัญญัติในเงื่อนไขในมาตรา ๓๙ วรรค ๑ ที่เกี่ยวกับคณะกรรมการนโยบายตำรวจภูธรจังหวัดของจังหวัดที่มีเมืองพิเศษนั้น ในกรณีที่มีการกำหนดเมืองพิเศษใหม่ ต้องมีการกำหนดโดยออกเป็นคำสั่งคณะรัฐมนตรี

หมวด ๓ โครงสร้างตำรวจภูธรจังหวัด

(กองบัญชาการตำรวจนครบาลและกองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัด)

มาตรา ๔๗

วรรค ๑ กำหนดให้มีกองบัญชาการตำรวจนครบาลและกองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัด เพื่อเป็นกองบังคับการตำรวจนครบาลและตำรวจภูธร

วรรค ๒ กองบัญชาการตำรวจนครบาลและกองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัด ปฏิบัติหน้าที่แยกกันเกี่ยวกับงานตำรวจในเขตกรุงโตเกียวและแต่ละจังหวัด ภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการนโยบายตำรวจภูธรจังหวัด รวมทั้งสนับสนุนงานคณะกรรมการเกี่ยวกับงานตามมาตรา ๕ วรรค ๕ โดยอนุโลมตามความในมาตรา ๓๘ วรรค ๔

วรรค ๓ กำหนดให้ตั้งกองบัญชาการตำรวจนครบาลภายในเขตพื้นที่พิเศษ ส่วนกองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัดให้ตั้งอยู่ในศูนย์ราชการของแต่ละจังหวัด

วรรค ๔ โครงสร้างภายในของกองบัญชาการตำรวจนครบาลและตำรวจภูธรจังหวัดให้กำหนดในข้อบังคับตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดโดยคำสั่งคณะรัฐมนตรี

(ผู้บัญชาการตำรวจนครบาลและผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด)

มาตรา ๔๘

วรรค ๑ กำหนดให้มี “ผู้บัญชาการตำรวจนครบาล” กำกับดูแลตำรวจในเขตกรุงโตเกียว และ “ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด” กำกับดูแลตำรวจในแต่ละจังหวัด

วรรค ๒ ผู้บัญชาการตำรวจนครบาล (ผบช.น) และผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด (ผบก.) ปฏิบัติหน้าที่แยกกันภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการนโยบายตำรวจภูธรจังหวัด โดยกำกับดูแลภารกิจของตำรวจนครบาลและตำรวจภูธรจังหวัด และควบคุมบังคับบัญชาตำรวจในสังกัด

(การแต่งตั้งและถอดถอนผู้บัญชาการตำรวจนครบาล)

มาตรา ๔๙

วรรค ๑ แต่งตั้งหรือถอดถอน ผู้บัญชาการตำรวจนครบาล ให้กระทำโดยคณะกรรมการนโยบายตำรวจแห่งชาติตามความเห็นชอบของนายกรัฐมนตรีหลังจากมีมติเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายตำรวจภูธรจังหวัด

วรรค ๒ คณะกรรมการนโยบายตำรวจนครบาล มีสิทธิเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการนโยบายตำรวจแห่งชาติตามความจำเป็นเกี่ยวกับลงโทษทางวินัยหรือปลดจากตำแหน่งผู้บัญชาการตำรวจนครบาล

(การแต่งตั้งและถอดถอนผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด)

มาตรา ๕๐

วรรค ๑ แต่งตั้งและถอดถอน ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด ให้กระทำโดยคณะกรรมการนโยบายตำรวจแห่งชาติตามความเห็นชอบของคณะกรรมการนโยบายตำรวจภูธรจังหวัด

วรรค ๒ คณะกรรมการนโยบายตำรวจภูธรจังหวัด มีสิทธิเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการนโยบายตำรวจแห่งชาติตามความจำเป็นเกี่ยวกับลงโทษหรือปลดจากตำแหน่งผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด

(กองบังคับการตำรวจภูธรเขตพิเศษจังหวัดฮอกไกโด)

มาตรา ๕๑

วรรค ๑ ในเขตจังหวัดฮอกไกโดแบ่งเขตพื้นที่จำนวน ๕ เขต โดยในแต่ละเขตกำหนดให้มีการจัดตั้ง “กองบังคับการตำรวจภูธรเขตพิเศษจังหวัดฮอกไกโด” ขึ้น เพื่อกำกับดูแลภารกิจงานตำรวจของเขตนั้น

วรรค ๒ กำหนดให้มี “ผู้บังคับการตำรวจภูธรเขตพิเศษ”

วรรค ๓ กำหนดให้ผู้บังคับการตำรวจภูธรเขตพิเศษ” มีหน้าที่กำกับดูแลตำรวจภูธรเขตพิเศษ โดยอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการนโยบายตำรวจภูธรเขตพิเศษจังหวัดฮอกไกโด รวมทั้งรับคำสั่งผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดและควบคุมบัญชาการตำรวจในสังกัด

วรรค ๔ ให้นำความในบทบัญญัติในมาตราข้างต้นมาใช้กับผู้บังคับการตำรวจภูธรเขตพิเศษโดยอนุโลม

วรรค ๕ จำนวนเขตพื้นที่ ชื่อ และตำแหน่งที่ตั้งเขตและกองบังคับการตำรวจภูธรเขตพิเศษให้รับฟังความเห็นของคณะกรรมการนโยบายตำรวจแห่งชาติและกำหนดเป็นข้อบังคับ

วรรค ๖ โครงสร้างของกองบังคับการตำรวจภูธรเขตพิเศษให้กำหนดเป็นข้อบังคับตามหลักเกณฑ์โดยคำสั่งคณะรัฐมนตรี

(กองกำกับการตำรวจภูธร)

มาตรา ๕๒

วรรค ๑ กำหนดให้จัดตั้ง “กองกำกับการตำรวจภูธร” ในพื้นที่ของเมืองที่กำหนด เพื่อปฏิบัติหน้าที่ของกองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัดในเขตพื้นที่ของเมืองที่กำหนดนั้น

วรรค ๒ กำหนดให้มี “ผู้กำกับการตำรวจภูธร”

วรรค ๓ ผู้กำกับการ ปฏิบัติหน้าที่กำกับดูแลงานตำรวจในส่วนของตำรวจภูธร และรับคำสั่งปฏิบัติหน้าที่จากผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด และควบคุมบัญชาตำรวจในสังกัด

(สถานีตำรวจ)

มาตรา ๕๓/๑

วรรค ๑ กำหนดให้แบ่งเขตพื้นที่ในแต่ละจังหวัด และจัดตั้งสถานีตำรวจขึ้นเพื่อดูแลแต่ละพื้นที่

วรรค ๒ กำหนดให้มี “ผู้กำกับการสถานี”

วรรค ๓ ผู้กำกับการสถานีตำรวจ รับคำสั่งบังคับบัญชาจากผู้บัญชาการตำรวจนครบาล ผู้บังคับการผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดหรือผู้บังคับการตำรวจภูธรเขตพิเศษจังหวัดฮอกไกโด รวมทั้งกำกับดูแลงานตำรวจในพื้นที่รับผิดชอบและควบคุมบัญชาการตำรวจในสังกัด

วรรค ๔ ชื่อ ตำแหน่งที่ตั้ง และพื้นที่ความรับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธร ให้กำหนดไว้ในข้อบังคับตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดโดยคำสั่งคณะรัฐมนตรี

วรรค ๕ สถานีตำรวจภูธรสามารถจัดตั้งป้อมตำรวจหรือสำนักงานตำรวจย่อยเพื่อเป็นหน่วยงานสนับสนุน

(สภาตำรวจภูธร)

มาตรา ๕๓/๒

วรรค ๑ กำหนดให้มีการตั้ง “สภาตำรวจภูธร” ขึ้นภายในสถานีตำรวจภูธร ในกรณีทีในเขตพื้นที่รับผิดชอบมีจำนวนประชากรน้อยไม่จำเป็นต้องตั้งก็ได้

วรรค ๒ สภาตำรวจภูธรเป็นองค์กรที่ปฏิบัติหน้าที่ให้คำปรึกษาและเสนอความเห็นต่อผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรเกี่ยวกับการกำกับดูแลงานตำรวจในพื้นที่ความรับผิดชอบ

วรรค ๓ กรรมการของสภาตำรวจภูธร ให้คณะกรรมการนโยบายตำรวจภูธรจังหวัดเป็นผู้มอบหมาย

วรรค ๔ การจัดตั้งสภาตำรวจภูธร จำนวน วาระ และเรื่องอื่นที่เกี่ยวข้อง ให้กำหนดในข้อบังคับ (ขั้นตอนการประชุมของสภาตำรวจภูธรให้เป็นไปตามข้อบังคับการประชุมของคณะกรรมการนโยบาย ตำรวจภูธรจังหวัด)

(โรงเรียน/ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรจังหวัด)

มาตรา ๕๔

วรรค ๑ กำหนดให้ “โรงเรียน/ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจนครบาลและตำรวจภูธรจังหวัด” อยู่ในการกำกับดูแลของกองบัญชาการตำรวจนครบาล และกองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัด

วรรค ๒ โรงเรียน/ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจนครบาลและตำรวจภูธรจังหวัด มีหน้าที่จัดการเรียนการสอน และฝึกอบรมให้ข้าราชการตำรวจประจำการและข้าราชการตำรวจบรรจุใหม่หรือตามการร้องขอ

วรรค ๓ โรงเรียน/ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรจังหวัดฮอกไกโด มีหน้าที่จัดการเรียนการสอนและฝึกอบรมให้กับข้าราชการตำรวจประจำการและข้าราชการตำรวจบรรจุใหม่ รวมทั้งจัดการเรียนการสอนและฝึกอบรมที่จำเป็นหรือการร้องขอในฐานะหน่วยงานหลัก

(ประเภทข้าราชการ/บุคลากรตำรวจภูธรจังหวัด)

มาตรา ๕๕

วรรค ๑ กำหนดให้มีข้าราชการตำรวจและบุคลากรอื่นที่จำเป็น ภายในสังกัดของตำรวจภูธรจังหวัด

วรรค ๒ กำหนดให้ตำแหน่งผู้บัญชาการตำรวจนครบาล ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด ผู้บังคับการ ตำรวจภูธรเขตพิเศษจังหวัดฮอกไกโด และผู้กำกับการตำรวจภูธรอำเภอ ต้องเป็นข้าราชการตำรวจ

วรรค ๓ ข้าราชการตำรวจในวรรค ๑ ซึ่งเป็นข้าราชการตำรวจที่มีระดับตั้งแต่ผู้กำกับการ นอกเหนือจากผู้บัญชาการตำรวจนครบาล ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด และผู้บังคับการตำรวจภูธรเขตพิเศษ จังหวัดฮอกไกโด คณะกรรมการนโยบายตำรวจแห่งชาติมีอำนาจในการแต่งตั้งและถอดถอนตามมติของ คณะกรรมการนโยบายตำรวจภูธรจังหวัด ส่วนข้าราชการตำรวจอื่น ผู้บัญชาการตำรวจนครบาล ผู้บังคับการ ตำรวจภูธรจังหวัด และผู้บังคับการตำรวจภูธรเขตพิเศษจังหวัดฮอกไกโด มีอำนาจแต่งตั้งและถอดถอนตาม ความเห็นของคณะกรรมการนโยบายตำรวจภูธรจังหวัดของแต่ละจังหวัด

วรรค ๔ คณะกรรมการนโยบายตำรวจภูธรจังหวัด มีสิทธิเสนอความเห็นในเรื่องที่เกี่ยวกับการลงโทษ ทางวินัยและปลดออกจากตำแหน่งข้าราชการตำรวจที่มีระดับตั้งแต่ผู้กำกับการ นอกเหนือจากผู้บัญชาการ ตำรวจนครบาล ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด และผู้บังคับการตำรวจภูธรเขตพิเศษจังหวัดฮอกไกโดต่อ คณะกรรมการนโยบายตำรวจแห่งชาติตามความจำเป็น ส่วนข้าราชการตำรวจอื่นให้เสนอความเห็นต่อ ผู้บัญชาการตำรวจนครบาล ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด และผู้บังคับการตำรวจภูธรเขตพิเศษจังหวัดฮอกไกโด

(การกำกับดูแลงานด้านบุคลากรของข้าราชการตำรวจภูธรจังหวัด)

มาตรา ๕๖/๑

วรรค ๑ กำหนดให้ปรับข้าราชการตำรวจตั้งแต่ระดับผู้กำกับการ (เคชิเซ) เป็น “ข้าราชการพลเรือน^๕ ประเภททั่วไป หมวด ข้าราชการตำรวจฝ่ายงานตำรวจภูธรจังหวัด”

วรรค ๒ ในส่วนของการกำหนดเกี่ยวกับการบรรจุแต่งตั้ง ตามข้อบังคับหรือระเบียบคณะกรรมการ ข้าราชการตามพระราชบัญญัติว่าด้วยข้าราชการส่วนท้องถิ่น เงินเดือน ระยะเวลาการทำงานและหลักเกณฑ์ การทำงานอื่นของข้าราชการตำรวจภูธรจังหวัด (หรือข้าราชการตำรวจ) นอกเหนือจากข้าราชการตำรวจ

^๕ ระบบข้าราชการญี่ปุ่น แบ่งออกเป็นข้าราชการพลเรือน และข้าราชการส่วนท้องถิ่น

ตั้งแต่ระดับผู้กำกับการ (เคซีเซ) ข้างต้น ให้กำหนดระเบียบคณะกรรมการข้าราชการหรือข้อบังคับเพื่อเป็นหลักเกณฑ์ตัวอย่างสำหรับข้าราชการตำรวจตามมาตรา ๓๔ วรรค ๑

วรรค ๓ ผู้บัญชาการตำรวจนครบาลและผู้บังคับการ ต้องดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงในกรณีพิจารณาแล้วเห็นว่าข้าราชการตำรวจจังหวัดมีพฤติกรรมน่าสงสัย โดยเมื่อปรากฏว่าข้าราชการดังกล่าวมีพฤติกรรมตามกรณีต่อไปนี้ ให้รายงานผลนั้นต่อคณะกรรมการนโยบายตำรวจจังหวัด ตามที่ข้อกำหนดของคณะกรรมการนโยบายตำรวจจังหวัด

- (๑) กรณีกระทำผิดขัดกับกฎหมายหรือข้อบังคับ เมื่อมีการปฏิบัติหน้าที่
- (๒) กรณีกระทำผิดต่อหน้าที่หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ นอกเหนือจาก (๑)
- (๓) กรณีพบว่าประพฤติตนไม่เหมาะสมในฐานะผู้รับใช้ประชาชนส่วนรวม

(บทบัญญัติพิเศษเกี่ยวกับใช้พระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือนที่เกี่ยวข้องกับตำรวจจังหวัด)

มาตรา ๕๖/๒

วรรค ๑ ไม่ใช่ความในบทบัญญัติในมาตรา ๑๐๖/๒ ของพระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือนในกรณีของข้าราชการตำรวจฝ่ายงานตำรวจพิเศษ (ในกลุ่มของข้าราชการตำรวจฝ่ายงานตำรวจพิเศษ หมายถึง ผู้ที่เลื่อนระดับตั้งแต่ระดับพลตำรวจตามลำดับจนถึงระดับรองผู้กำกับ และเลื่อนระดับเป็นข้าราชการตำรวจฝ่ายงานตำรวจ และผู้ที่บัญญัติไว้ตามระเบียบคณะกรรมการนโยบายตำรวจแห่งชาติตามหลักเกณฑ์นี้ โดยเช่นเดียวกันกับวรรคข้างล่าง) โดยไม่เกี่ยวข้องกับมาตรา ๕๖/๑ วรรค ๑

วรรค ๒ สำหรับผู้ที่เป็นข้าราชการตำรวจฝ่ายงานตำรวจพิเศษและได้ดำรงตำแหน่งในบริษัทที่แสวงหาผลกำไรตามมาตรา ๑๐๖/๒ วรรค ๑ ของพระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือน (ยกเว้นผู้ที่ออกจากตำแหน่งโดยได้รับเงินจากการคำนวณอายุราชการ ตามมาตรา ๑๐๖/๔ วรรค ๔ ของพระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือน) หลังจากออกจากตำแหน่ง จะไม่อยู่ในกลุ่มของผู้ได้รับการจ้างงานต่อตามความบัญญัติในมาตรา ๑๐๖/๔ และมาตรา ๑๐๙ ของพระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือน

วรรค ๓ ในส่วนของการใช้ความในบัญญัติตามมาตรา ๑๑๒ ของพระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือนกับข้าราชการตำรวจฝ่ายงานตำรวจพิเศษ ในกรณีที่มีถ้อยความ “มาตรา ๑๐๘/๒ วรรค ๑ หรือมาตรา ๑๐๘/๓ วรรค ๑” ในมาตรา ๑๑๓ (๑) ให้เปลี่ยนเป็นถ้อยความ “มาตรา ๑๐๖/๓ วรรค ๑ ในกรณีที่มีถ้อยความ “หรือทำงานในตำแหน่งบริษัทลูก หรือให้ข้าราชการหลังออกจากตำแหน่งหรือผู้ที่เป็นข้าราชการที่อยู่ในตำแหน่ง เข้าทำงานในบริษัทที่แสวงหาผลกำไรหรือบริษัทลูกนั้น” ใน (๑) และในมาตราเดียวกัน (๒) ให้เปลี่ยนเป็นถ้อยความ “หรือทำงานในตำแหน่งในบริษัทลูกนั้น”

วรรค ๔ ในส่วนของการใช้ความในบัญญัติตามมาตรา ๑๐๖/๒ มาตรา ๑๐๖/๔ มาตรา ๑๐๙ มาตรา ๑๑๒ และมาตรา ๑๑๓ ของพระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือน กับข้าราชการตำรวจตามมาตรา ๓๔ วรรค ๑ และข้าราชการตำรวจฝ่ายงานตำรวจพิเศษ นอกเหนือจากข้าราชการตำรวจฝ่ายงานตำรวจพิเศษ ในกรณีที่มีถ้อยความ “ข้าราชการอื่น” ให้ใช้ถ้อยความ “ยกเว้นข้าราชการอื่น (ข้าราชการตำรวจฝ่ายงานตำรวจพิเศษตามความบัญญัติในมาตรา ๕๖/๒ วรรค ๑ ของพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ (ปีโชวะที่ ๒๙ พระราชบัญญัติฉบับที่ ๑๖๒) ในมาตรา ๑๐๖/๒ วรรค ๑ ในกรณีที่มีถ้อยความ “ข้าราชการและบุคลากร” ในมาตรา ๑๑๒ (๒) ของพระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือน ให้ใช้ถ้อยความ “ต่อข้าราชการและบุคลากร (รวมถึงข้าราชการตำรวจฝ่ายงานตำรวจพิเศษ)” ในกรณีที่มีถ้อยความ “ข้าราชการและบุคลากรหรือ” ในมาตรา ๑๑๓ วรรค ๑ ของพระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือน ให้ใช้ถ้อยความ “ข้าราชการและบุคลากร (รวมถึงข้าราชการตำรวจฝ่ายงานตำรวจพิเศษ โดยใช้เช่นเดียวกันในมาตราถัดจากนี้) หรือ”

(บทบัญญัติพิเศษเกี่ยวกับใช้กับพระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือนที่เกี่ยวข้องกับ
ข้าราชการตำรวจฝ่ายงานตำรวจภูธรพิเศษ)

มาตรา ๕๖/๓ ข้าราชการตำรวจฝ่ายงานตำรวจภูธรถือเป็นข้าราชการตามความในมาตรา ๔ วรรค ๑ ของพระราชบัญญัติข้าราชการส่วนท้องถิ่น (จากนี้ไปในมาตราถัดจากนี้ใช้เพียงคำว่า “ข้าราชการ”) ในกรณีที่ ใช้บทบัญญัติในมาตรา ๘ วรรค ๑ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับ (๔)) ลักษณะ ๓ หมวด ๖/๒ (ยกเว้นมาตรา ๓๘/ ๒ วรรค ๒ และวรรค ๓) มาตรา ๖๐ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับตั้งแต่ (๔) – (๘)) และมาตรา ๖๓ – ๖๕ ใน กรณีต่อไปนี้ ให้ยกเลิกความ “การบริหารจัดการบุคลากร” ในมาตรา ๘ วรรค ๑ (๔) และให้ใช้ความต่อไปนี้ “การควบคุมเกี่ยวกับออกจากราชการของข้าราชการตำรวจฝ่ายงานตำรวจภูธรพิเศษตามความในบัญญัติ มาตรา ๕๖/๒ วรรค ๑ ของพระราชบัญญัติข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งให้ถือว่าเป็นข้าราชการตามมาตรา ๕๖/๓ ของพระราชบัญญัติตำรวจ (ปีโชวะที่ ๒๙ พระราชบัญญัติ ฉบับที่ ๑๖๒ ในส่วนที่มีคำว่า “ผู้มีอำนาจแต่งตั้ง” ให้ใช้เป็น “คณะกรรมการนโยบายตำรวจจังหวัด” ในส่วนที่มีคำว่า “ผู้ที่ดำรงตำแหน่งในองค์กรนิติบุคคล/ บริษัทที่มีระบบเงินบำนาญแบบคำนวณอายุราชการ เมื่อออกจากราชการ” ในมาตรา ๓๘/๒ วรรค ๑ ของ พระราชบัญญัติข้าราชการส่วนท้องถิ่น ให้ใช้เป็น “ ในส่วนของผู้ที่ เป็นข้าราชการตำรวจที่จะออกจากราชการ โดยได้รับเงินจากการคำนวณอายุราชการตามความบัญญัติในมาตรา ๑๐๖/๒ วรรค ๔ ของพระราชบัญญัติ ข้าราชการพลเรือน (ปีโชวะที่ ๒๒ พระราชบัญญัติ ฉบับที่ ๑๒๐” เรื่อยมา และเป็นผู้ที่อยู่ในตำแหน่ง ข้าราชการที่ได้รับเงินจากการคำนวณอายุราชการ ในส่วนที่มีคำว่า “ผู้มีอำนาจแต่งตั้ง” ในมาตราเดียวกัน วรรค ๖ (๖) ให้ใช้เป็น “ผู้มีอำนาจแต่งตั้ง (ในส่วนของกรณีที่เป็นผู้ที่ได้รับการจ้างต่อเป็นข้าราชการตำรวจฝ่ายงาน ตำรวจภูธรพิเศษนั้น คณะกรรมการนโยบายตำรวจจังหวัด...)” ในส่วนที่มีคำว่า “ผู้มีอำนาจแต่งตั้ง” ใน มาตรา ๓๘/๓ – มาตรา ๓๘/๕ ของพระราชบัญญัติข้าราชการส่วนท้องถิ่น (รวมถึงหัวเรื่องที่เกี่ยวข้องของ มาตรา) ให้ใช้คำว่า “คณะกรรมการนโยบายตำรวจจังหวัด” นอกจากนี้ ในส่วนของการใช้ความใน บทบัญญัติมาตรา ๖๓ (๑) และ (๒) ของพระราชบัญญัติข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับข้าราชการตำรวจ ฝ่ายงานตำรวจภูธรพิเศษซึ่งถือเป็นข้าราชการ ในกรณีที่มีคำว่า “หรือ (moshikuwa) ข้าราชการและบุคลากร ดังกล่าว” ให้ใช้คำว่า “หรือ (matawa) ข้าราชการและบุคลากรดังกล่าว” ในส่วนที่มีคำว่า “การกระทำ หรือ การกระทำที่เป็นสัญญา หรือเรียกร้องการดำรงตำแหน่ง หรือร้องขอการเสนอข้อมูลที่เกี่ยวข้องตำแหน่ง หรือเสนอ ข้อมูลของตนเอง เพื่อประสงค์เข้าทำงานในในบริษัทที่แสวงหาผลกำไรหรือบริษัทลูกนั้นภายหลังจากออกจาก ราชการ ต่อบริษัทที่แสวงหาผลกำไร เป็นต้น ให้ใช้คำว่า “พฤติกรรม” ในส่วนที่มีคำว่า “การดำรงตำแหน่งใน บริษัทที่แสวงหาผลกำไรหรือบริษัทลูกนั้น หลังจากออกจากราชการ หรือให้ข้าราชการและบุคลากรดำรงตำแหน่ง หลังจากออกจากราชการ หรือ (moshikuwa)...” ให้ใช้เป็น “ให้ข้าราชการและบุคลากรดำรงตำแหน่ง หลังจากออก จากราชการ หรือ (matawa)...” และในส่วนที่มีคำว่า “เรียกร้องให้ดำรงตำแหน่งในบริษัทลูกนั้นหรือ (moshikuwa)...” ให้ใช้เป็น “เรียกร้องให้ดำรงตำแหน่งในบริษัทลูกนั้นหรือ (matawa)...”

(อัตรากำลัง)

มาตรา ๕๗

วรรค ๑ อัตรากำลังข้าราชการตำรวจฝ่ายงานตำรวจภูธร ให้กำหนดไว้ในคำสั่งคณะรัฐมนตรีผ่าน ทางสถานีตำรวจ ทั้งนี้ อัตรากำลังข้าราชการตำรวจแบ่งตามระดับของตำรวจจังหวัดแต่ละแห่งได้กำหนด ไว้ในคำสั่งนายกรัฐมนตรี

วรรค ๒ จำนวนของข้าราชการตำรวจกำหนดไว้ในพระราชบัญญัติ (รวมถึงจำนวนตำรวจที่แบ่ง ตามตำแหน่งด้วย) ในกรณีนี้จำนวนของเจ้าหน้าที่ตำรวจต้องเป็นไปตามเกณฑ์ที่คำสั่งคณะรัฐมนตรีกำหนดไว้

(รายละเอียดองค์กร)

มาตรา ๕๘ นอกเหนือจากที่กำหนดในมาตรานี้ โครงสร้างของตำรวจภูธรจังหวัดให้เป็นไปตามข้อกำหนดของคณะกรรมการนโยบายตำรวจภูธรจังหวัด

หมวด ๔ ความสัมพันธ์ระหว่างตำรวจภูธรจังหวัด**(หน้าที่ในการให้ความร่วมมือ)**

มาตรา ๕๙ ตำรวจภูธรจังหวัดมีภาระหน้าที่ในการให้ความร่วมมือซึ่งกันและกัน

(การขอความช่วยเหลือ)**มาตรา ๖๐/๑**

วรรค ๑ คณะกรรมการนโยบายตำรวจภูธรจังหวัดสามารถขอการสนับสนุนจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติหรือสถานีตำรวจภูธรจังหวัดอื่นได้

วรรค ๒ ให้นำความในวรรค ๑ มาใช้บังคับ เมื่อคณะกรรมการนโยบายตำรวจภูธรจังหวัดต้องการขอการสนับสนุนจากสถานีตำรวจภูธรจังหวัดอื่น ต้องติดต่อแจ้งความจำเป็นไปยังสำนักงานตำรวจแห่งชาติล่วงหน้า (ในกรณีที่หลีกเลี่ยงไม่ได้สามารถติดต่อไปภายหลังได้)

วรรค ๓ ให้นำความในวรรค ๑ มาใช้บังคับ กรณีเจ้าหน้าที่ตำรวจจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติหรือจากตำรวจภูธรจังหวัดที่ได้รับคำสั่งไปประจำการโดยการขอการสนับสนุน สามารถใช้อำนาจหน้าที่ภายใต้การจัดการของคณะกรรมการนโยบายตำรวจภูธรจังหวัดดังกล่าว ภายในเขตอำนาจของตำรวจภูธรจังหวัดที่ควบคุมโดยคณะกรรมการนโยบายตำรวจภูธรจังหวัดที่ขอการสนับสนุน

(ขอบเขตอำนาจหน้าที่)

มาตรา ๖๐/๒ ตำรวจภูธรจังหวัดที่มีเขตอำนาจใกล้ชิดหรือติดต่อกันทำงานหรือมีเขตอำนาจข้ามเขตกันได้เพื่อจัดการคดีที่เกิดขึ้น ในพื้นที่เขตอำนาจที่รับผิดชอบตามความจำเป็น (จำกัดเขตอำนาจโดยเริ่มจากเขตแดนของพื้นที่ไปจนถึงระยะทางที่กำหนดโดยคำสั่งคณะรัฐมนตรี) โดยพิจารณาจากสภาพทางภูมิศาสตร์ ลักษณะทางสังคมและเศรษฐกิจ เป็นต้น ทั้งนี้ให้เป็นไปตามที่มีข้อตกลงความร่วมมือร่วมกัน

(อำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรมระดับองค์กร)

มาตรา ๖๐/๓ ตำรวจภูธรจังหวัดมีอำนาจนอกเหนือเขตพื้นที่รับผิดชอบภายใต้ขอบเขตอำนาจที่จำเป็นเพื่อจัดการการก่ออาชญากรรมระดับองค์กร

(อำนาจหน้าที่นอกเขตพื้นที่ความรับผิดชอบ)

มาตรา ๖๑/๑ ตำรวจภูธรจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ เท่าที่จำเป็นเกี่ยวข้องกับการจับกุมผู้ต้องสงสัยและการรักษาความสงบอื่น รวมถึงการสอบสวนและการปราบปรามอาชญากรรมภายในเขตอำนาจนั้นและปกป้องคุ้มครองร่างกาย ทรัพย์สินและชีวิตของผู้ที่พ้ออาศัยและผู้เกี่ยวข้องในเขตพื้นที่ความรับผิดชอบนั้น รวมถึงนอกเขตพื้นที่ความรับผิดชอบด้วย

(การติดต่อประสานงานและการจัดการคดีร่วมกัน)**มาตรา ๖๑/๒**

วรรค ๑ ผู้บัญชาการตำรวจนครบาลหรือผู้บังคับการสถานีตำรวจภูธรจังหวัดเห็นว่ามีความจำเป็นที่จะต้องจัดการคดีร่วมกัน ผู้บัญชาการตำรวจนครบาลหรือผู้บังคับการสถานีตำรวจภูธรจังหวัดมีอำนาจสั่งการเจ้าหน้าที่ตำรวจภูธรจังหวัดอื่นภายใต้ข้อกำหนดในข้อตกลงก่อนหน้าเพื่อทำการจัดการคดี โดยส่งเจ้าหน้าที่ตำรวจ ๑ นายของตำรวจภูธรจังหวัดตามข้อตกลง (รวมถึงเจ้าหน้าที่ที่ได้รับคำสั่งไปประจำการตามที่มีการร้องขอตามมาตรา ๖๐ วรรค ๑) ในกรณีที่เห็นว่ามีความจำเป็นในการจัดการคดีร่วมกับตำรวจภูธรจังหวัดอื่น โดยให้มีอำนาจครอบคลุมขอบเขตพื้นที่รับผิดชอบของตำรวจภูธรจังหวัดอื่นได้

วรรค ๒ บทบัญญัติมาตรา ๖๐ วรรค ๒ ให้บังคับใช้โดยอนุโลมกรณีมีการประชุมหารือตกลงร่วมกันตามที่ระบุไว้ในวรรค ๑

วรรค ๓ ตำรวจภูธรจังหวัดต้องติดต่อประสานงานอย่างใกล้ชิดกับตำรวจภูธรจังหวัดอื่นที่เกี่ยวข้องอย่างสม่ำเสมอเมื่อมีอำนาจหน้าที่ในเขตอำนาจของตำรวจภูธรจังหวัดอื่น

(มาตรการเพื่อรับมือกับอาชญากรรมระดับองค์กร)**มาตรา ๖๑/๓**

วรรค ๑ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติมีอำนาจสั่งการเท่าที่จำเป็นได้ไปยังตำรวจภูธรจังหวัดในเรื่องที่เกี่ยวกับความเตรียมพร้อมของตำรวจในการจัดการอาชญากรรมระดับองค์กร และการแบ่งหน้าที่ระหว่างสถานีตำรวจภูธรจังหวัดที่เกี่ยวข้องกับการจัดการอาชญากรรมระดับองค์กรเมื่อเห็นว่ามีความจำเป็นต้องจัดการกับอาชญากรรมระดับองค์กร

วรรค ๒ เมื่อจำเป็นต้องดำเนินการตามคำสั่งการในวรรค ๑ ตำรวจภูธรจังหวัดร้องขอให้มีการส่งบุคลากรที่จำเป็นในการจัดการอาชญากรรมระดับองค์กรไปยังตำรวจภูธรจังหวัดอื่นตามความในมาตรา ๖๐ วรรค ๑ และให้มีอำนาจหน้าที่ครอบคลุมเหนือเขตความรับผิดชอบเพื่อจัดการกับอาชญากรรมระดับองค์กรตามความในมาตรา ๖๐ วรรค ๓ โดยต้องกำหนดมาตรการอื่นตามความในหมวดนี้

ลักษณะ ๕ ข้าราชการตำรวจและบุคลากร**(ตำแหน่งของข้าราชการตำรวจ)**

มาตรา ๖๒ ตำแหน่งของข้าราชการตำรวจ (ยกเว้นผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ) ให้มีลำดับชั้นดังนี้ ผู้บัญชาการตำรวจนครบาล รองผู้บัญชาการตำรวจนครบาล ผู้บังคับการตำรวจ รองผู้บังคับการตำรวจ ผู้กำกับการตำรวจ สารวัตรใหญ่ (เทียบเท่ารองผู้กำกับ) สารวัตร ผู้บังคับหมู่และพลตำรวจ

(หน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ)

มาตรา ๖๓ เจ้าหน้าที่ตำรวจปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา และดำเนินการกิจของตำรวจ

(การใช้อำนาจของเจ้าหน้าที่ตำรวจ)

มาตรา ๖๔ เจ้าหน้าที่ตำรวจสังกัดกองกำกับการตำรวจภูธรจังหวัดให้ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ภายในเขตอำนาจของตำรวจภูธรจังหวัดนั้น นอกจากนี้ได้มีการยกเว้นในกรณีที่ได้มีการกำหนดไว้เป็นพิเศษในพระราชบัญญัติฉบับนี้

(การใช้อำนาจเกี่ยวกับผู้กระทำผิดซึ่งหน้า)

มาตรา ๖๕ เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ว่าจะประจำการในเขตอำนาจไหนก็ตามสามารถปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ในการจับกุมผู้กระทำผิดซึ่งหน้าในฐานะเจ้าหน้าที่ตำรวจตามข้อบัญญัติที่กำหนดไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาตรา ๒๑๒ (พระราชบัญญัติฉบับที่ ๑๓๑ ประจำปีชวษะที่ ๒๓)

(การใช้อำนาจหน้าที่ตำรวจรถไฟ)**มาตรา ๖๖**

วรรค ๑ เจ้าหน้าที่ตำรวจ ในกรณีของตำรวจรถไฟซึ่งปฏิบัติหน้าที่อยู่ในเส้นทางคมนาคมและเดินทางไปมาระหว่างเขตอำนาจของตำรวจภูธรจังหวัดมากกว่า ๒ แห่งขึ้นไป สามารถปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ภายในเขตอำนาจของตำรวจภูธรจังหวัดนั้นโดยถือตามข้อบัญญัติที่ได้กำหนดไว้ระหว่างตำรวจภูธรจังหวัดที่เกี่ยวข้อง

วรรค ๒ เจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถใช้อำนาจภายในเขตอำนาจของตำรวจภูธรจังหวัดนั้นในกรณีมีเหตุเกิดขึ้นในพื้นที่สัญจรตามตัวอย่างที่ได้กำหนดไว้ในวรรค ๑ ในกรณีที่เห็นว่ามีความจำเป็นที่จะวางแผนเพื่อป้องกันอันตรายและให้การจราจรคล่องตัวในพื้นที่ที่กำหนดโดยคำสั่งคณะรัฐมนตรีว่าด้วยเส้นทางตามมาตรา ๒ วรรค ๑ ของพระราชบัญญัติจราจรตามคำสั่งคณะรัฐมนตรี (พระราชบัญญัติฉบับที่ ๑๘๐ ประจำปีชวษะที่ ๒๗) และทางด่วนตามพระราชบัญญัติการขนส่งทางบกมาตรา ๒ วรรค ๘ (พระราชบัญญัติฉบับที่ ๑๘๓ ประจำปีชวษะที่ ๒๖) ที่ครอบคลุมเขตอำนาจของตำรวจภูธรจังหวัดมากกว่า ๒ แห่งขึ้นไป

(การครอบครองอาวุธขนาดเล็ก)

มาตรา ๖๗ เจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถครอบครองอาวุธขนาดเล็กเพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ลุล่วง

(การสนับสนุนค่าเครื่องแต่งกายและอื่น ๆ)**มาตรา ๖๘**

วรรค ๑ รัฐบาลพึงจัดให้มีการยืมอุปกรณ์และการสนับสนุนค่าเครื่องแต่งกายที่จำเป็นเพื่อประสิทธิภาพในการทำงานให้แก่เจ้าหน้าที่ตำรวจของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ตามที่กำหนดโดยคำสั่งคณะรัฐมนตรี

วรรค ๒ จังหวัดพึงจัดให้มีการยืมอุปกรณ์และการสนับสนุนค่าเครื่องแต่งกายที่จำเป็นเพื่อประสิทธิภาพในการทำงานให้แก่เจ้าหน้าที่ตำรวจของตำรวจภูธร ตามที่กำหนดไว้ในบทบัญญัติตามคำสั่งคณะรัฐมนตรีในวรรค ๑

(หน้าที่ ตำแหน่งและสิ่งที่เกี่ยวข้องของตำรวจราชสำนัก)**มาตรา ๖๙**

วรรค ๑ ตำแหน่งของตำรวจราชสำนัก ผู้บัญชาการตำรวจราชสำนัก ผู้บังคับการตำรวจราชสำนัก รองผู้บังคับการตำรวจราชสำนัก ผู้กำกับการตำรวจราชสำนัก สารวัตรใหญ่ตำรวจราชสำนัก (เทียบเท่ารองผู้กำกับ) สารวัตรตำรวจราชสำนัก ผู้บังคับหมู่ตำรวจราชสำนักและตำรวจราชสำนัก

วรรค ๒ การปฏิบัติงานของตำรวจราชสำนักอยู่ภายใต้การควบคุมและกำกับดูแลจากผู้บังคับบัญชา

วรรค ๓ ตำรวจราชสำนักปฏิบัติหน้าที่เจ้าพนักงานสืบสวนคดีอาญาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาตามที่คณะกรรมการนโยบายตำรวจแห่งชาติได้กำหนดไว้ เกี่ยวกับการกระทำผิดในเขต

พระราชฐานที่จัดไว้สำหรับการเสด็จแปรพระราชฐานของสมเด็จพระจักรพรรดิ สมเด็จพระจักรพรรดินี สมเด็จพระมกุฎราชกุมาร และพระบรมวงศานุวงศ์ หรือเขตพระราชฐานอื่นและพระราชวังอิมพีเรียล ความผิดต่อทรัพย์สินของพระบรมวงศานุวงศ์หรือพระราชวังโตเกียว ความผิดต่อร่างกาย ทรัพย์สินและชีวิตของสมเด็จพระจักรพรรดิ สมเด็จพระจักรพรรดินี มกุฎราชกุมารและพระบรมวงศานุวงศ์

วรรค ๔ บทบัญญัติมาตรา ๖๗ รวมถึงมาตรา ๖๘ ในวรรค ๑ นำมาบังคับใช้กับตำรวจราชสำนักโดยอนุโลม

วรรค ๕ เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของตำรวจราชสำนักตามที่ระบุในพระราชบัญญัติว่าด้วยภาระหน้าที่ของตำรวจ (พระราชบัญญัติฉบับที่ ๑๓๖ ประจำปีโชวะที่ ๒๓) มาตรา ๒ มาตรา ๕ มาตรา ๖ วรรค ๑ วรรค ๓ และวรรค ๔ ตามลำดับและมาตรา ๗ ให้ใช้ในการปฏิบัติหน้าที่รักษาความปลอดภัยของตำรวจราชสำนักตามที่กำหนดในมาตรา ๔ ของพระราชบัญญัติฉบับเดียวกันโดยอนุโลม ในกรณีนี้ให้ยกเลิกความ “หรือสถานีดำรวจย่อย” ในมาตรา ๒ วรรค ๒ ของพระราชบัญญัติฉบับเดียวกันและ ให้แทนด้วย “หรือสถานีดำรวจย่อยหรือที่เทียบเท่ากับอาคารที่ทำการของสำนักงานนายตำรวจราชสำนัก” คำว่า “สถานีดำรวจย่อย” ในมาตราเดียวกันวรรค ๓ ให้แทนด้วย “สถานีดำรวจย่อยหรือที่เทียบเท่ากับอาคารที่ทำการของสำนักงานนายตำรวจราชสำนัก” คำว่า “คณะกรรมการนโยบายตำรวจในสังกัด” ในพระราชบัญญัติฉบับเดียวกันมาตรา ๔ วรรค ๒ ให้แทนด้วย “คณะกรรมการนโยบายตำรวจแห่งชาติ” และคำว่า “คณะกรรมการนโยบายตำรวจในสังกัด” ให้แทนด้วย “คณะกรรมการนโยบายตำรวจแห่งชาติ”

วรรค ๖ ตำรวจราชสำนักและเจ้าหน้าที่ตำรวจต้องให้ความร่วมมือซึ่งกันและกันในการปฏิบัติหน้าที่

(ธรรมเนียมปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง)

มาตรา ๗๐ ธรรมเนียมปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ตำรวจโดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับเครื่องแบบและการประกาศเกียรติคุณให้เป็นไปตามข้อบังคับของคณะกรรมการนโยบายตำรวจแห่งชาติ

ลักษณะ ๖ มาตรการพิเศษในสถานการณ์ฉุกเฉิน

(การประกาศ)

มาตรา ๗๑

วรรค ๑ นายกรัฐมนตรีมีอำนาจประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินภายในพื้นที่บางส่วนหรือทั้งประเทศโดยการเสนอความเห็นหรือคำแนะนำของคณะกรรมการนโยบายตำรวจแห่งชาติเมื่อเห็นว่ามีความจำเป็นพิเศษเพื่อรักษาความสงบภายในประเทศขณะมีเหตุฉุกเฉินและสถานการณ์ฉุกเฉินอื่นหรือภัยพิบัติขนาดใหญ่

วรรค ๒ ประกาศในวรรค ๑ ต้องระบุวันเวลาที่มิผลใช้บังคับของประกาศและภาพรวมของสถานการณ์ในพื้นที่นั้น

(การออกกฎควบคุมของนายกรัฐมนตรี)

มาตรา ๗๒ ให้นายกรัฐมนตรีออกกฎควบคุมตำรวจเป็นการชั่วคราวตามที่ได้กำหนดไว้ในลักษณะนี้เมื่อมีการประกาศตามที่กำหนดในมาตรา ๗๑ ในกรณีนี้ให้นายกรัฐมนตรีดำเนินการควบคุมและสั่งการไปยังผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติโดยตรงเท่าที่จำเป็นเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อย

(การสั่งการหรือคำสั่งของผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ)

มาตรา ๗๓

วรรค ๑ เมื่อมีการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินตามที่กำหนดในมาตรา ๗๑ ให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติสั่งการหรือออกคำสั่งที่จำเป็นไปยังผู้บัญชาการตำรวจนครบาลหรือผู้บังคับการสถานีตำรวจภูธรจังหวัดที่อยู่ในพื้นที่ดูแลที่ระบุในประกาศ (ภายใต้พระราชบัญญัติฉบับนี้เรียกว่า “พื้นที่ตามประกาศ”) และผู้บังคับการตำรวจภูธรภาคจะสั่งการต่อไปยังผู้กำกับการของสถานีตำรวจภูธรจังหวัดที่ดูแลพื้นที่ตามประกาศ

วรรค ๒ เมื่อมีการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินตามที่กำหนดในมาตรา ๗๑ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติมีอำนาจสั่งการไปยังตำรวจภูธรจังหวัดนอกเหนือจากตำรวจภูธรจังหวัดที่ดูแลพื้นที่ตามประกาศ โดยให้เจ้าหน้าที่ตำรวจไปประจำการยังพื้นที่ตามประกาศและพื้นที่อื่นที่จำเป็น

วรรค ๓ เมื่อมีการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินตามที่กำหนดในมาตรา ๗๑ เจ้าหน้าที่ตำรวจที่ได้รับคำสั่งให้ประจำการยังพื้นที่ตามประกาศ (รวมถึงพื้นที่ที่เกี่ยวข้อง ในกรณีที่มีการส่งเข้าประจำการนอกพื้นที่ตามประกาศตามที่กำหนดในวรรค ๒) ให้ใช้อำนาจในบริเวณใดก็ได้ภายในพื้นที่ที่เกี่ยวข้องเช่นเดียวกัน

(การยกเลิกประกาศและการอนุมัติของรัฐสภา)

มาตรา ๗๔

วรรค ๑ กรณีที่เริ่มประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินตามบทบัญญัติมาตรา ๗๑ นายกรัฐมนตรีต้องขอให้รัฐสภาพิจารณาให้ความเห็นชอบตามประกาศนั้นภายใน ๒๐ วัน นับตั้งแต่วันที่เริ่มออกประกาศ กรณีที่มีการยุบสภาผู้แทนราษฎรหรือกรณีที่อยู่ระหว่างปิดการประชุมรัฐสภาต้องขอมติเพื่อให้ความเห็นชอบโดยเร็วภายหลังการเรียกประชุมครั้งแรก

วรรค ๒ เมื่อรัฐสภามีมติไม่เห็นชอบประกาศในวรรค ๑ หรือเมื่อรัฐสภายกเลิกประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน หรือเมื่อประกาศดังกล่าวไม่มีความจำเป็น นายกรัฐมนตรีต้องลงนามเพื่อยกเลิกประกาศดังกล่าวโดยเร็ว (หน้าที่ให้คำแนะนำของคณะกรรมการนโยบายตำรวจแห่งชาติ)

มาตรา ๗๕ คณะกรรมการนโยบายตำรวจแห่งชาติต้องให้คำแนะนำที่จำเป็นแก่นายกรัฐมนตรีในส่วนของการใช้อำนาจตามที่กำหนดไว้ในลักษณะ ๖ นี้อย่างสม่ำเสมอ

ลักษณะ ๗ เบ็ดเตล็ด

(ความเกี่ยวข้องกับอัยการ)

มาตรา ๗๖

วรรค ๑ ความเกี่ยวข้องกับอัยการ ตำรวจและคณะกรรมการนโยบายตำรวจภูธรจังหวัดให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

วรรค ๒ คณะกรรมการนโยบายตำรวจแห่งชาติและผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติต้องประสานงานอย่างใกล้ชิดกับอัยการสูงสุดอย่างสม่ำเสมอ

(เงินบำนาญ)

มาตรา ๗๗

วรรค ๑ เจ้าหน้าที่ตำรวจภูธรที่ระบุไว้ต่อไปนี้ให้ใช้ข้อกำหนดตามพระราชบัญญัติเงินบำนาญมาตรา ๑๙ เช่นเดียวกับข้าราชการโดยอนุโลม

(๑) ตำรวจในตำแหน่งสารวัตร ผู้บังคับหมู่หรือพลตำรวจ

(๒) ตำรวจในตำแหน่งผู้กำกับตำรวจหรือสารวัตรใหญ่

(๓) เจ้าหน้าที่อื่น

วรรค ๒ ในกรณีมีการปรับใช้ข้อกำหนดตามวรรค ๑ กรณีเจ้าหน้าที่ที่ระบุไว้ใน (๑) วรรคเดียวกันนั้น ให้พิจารณาเช่นเดียวกับเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติเงินบำนาญมาตรา ๒๓ และเจ้าหน้าที่ที่ระบุไว้ใน (๒) และ (๓) ของวรรคเดียวกันให้พิจารณาเช่นเดียวกับข้าราชการพลเรือนตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติเงินบำนาญมาตรา ๒๐ วรรค ๑

วรรค ๓ เจ้าหน้าที่ตำรวจภูธรที่ระบุไว้ในแต่ละข้อของวรรค ๑ ยังคงเป็นข้าราชการตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๙ ของพระราชบัญญัติเงินบำนาญ หรือในกรณีที่เป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจภูธรที่ระบุไว้ในแต่ละข้อของวรรคเดียวกันของตำรวจภูธรจังหวัดแห่งอื่น รวมถึงข้าราชการที่กำหนดไว้ในมาตราเดียวกัน หรือในกรณีที่มีตำแหน่งเทียบเท่าข้าราชการสังกัดเจ้าหน้าที่ตำรวจภูธรที่ระบุไว้ในแต่ละข้อ ให้พิจารณาถึงการทำงานอย่างต่อเนื่องในส่วนของการใช้พระราชบัญญัติว่าด้วยเงินบำนาญ ย่อมกระทำได้ เว้นแต่จะต้องไม่ขัดกับการใช้ความตามมาตรา ๒๖ วรรค ๒ ในพระราชบัญญัติเดียวกัน

(การใช้ทรัพย์สินของรัฐโดยไม่มีค่าตอบแทน)

มาตรา ๗๘

วรรค ๑ รัฐบาลสามารถให้ตำรวจภูธรจังหวัดที่เกี่ยวข้องใช้พัสดุที่อยู่ในครอบครองของรัฐได้โดยไม่มี การชดเชยค่าตอบแทนและทรัพย์สินของรัฐ (เรียกว่าทรัพย์สินของรัฐตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติทรัพย์สิน ของรัฐมาตรา ๒ วรรค ๑) ที่ใช้ในกิจการตำรวจที่จำเป็นที่จัดให้กับศูนย์ฝึกอบรมตำรวจ กองตำรวจสื่อสาร กอง พิสูจน์หลักฐาน และตำรวจภูธรจังหวัดอื่นๆ โดยให้ยกเว้นพระราชบัญญัติทรัพย์สินของรัฐ (พระราชบัญญัติฉบับ ที่ ๗๓ ประจำปีโชวะที่ ๒๓) มาตรา ๒๒ (รวมถึงกรณีที่มีการปรับใช้ในมาตรา ๑๙ ของพระราชบัญญัติฉบับ เดียวกัน) และ พระราชบัญญัติทรัพย์สิน (พระราชบัญญัติฉบับที่ ๓๑๔ ประจำปีโชวะที่ ๒๒) มาตรา ๙ วรรค ๑

วรรค ๒ สำนักงานตำรวจแห่งชาติหรือตำรวจภูธรจังหวัด สามารถใช้กองตำรวจสื่อสารเพื่อ ติดต่อสื่อสารระหว่างกัน

(การยื่นเรื่องร้องเรียน)

มาตรา ๗๙

วรรค ๑ ผู้ที่มีเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจภูธรจังหวัดสามารถยื่นเรื่อง ร้องเรียนเป็นเอกสารไปยังคณะกรรมการนโยบายตำรวจได้ ตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในข้อบังคับ คณะกรรมการนโยบายตำรวจแห่งชาติ

วรรค ๒ คณะกรรมการนโยบายตำรวจต้องดำเนินการด้วยความซื่อสัตย์สุจริตตามบทบัญญัติใน กฎหมายหรือข้อบังคับเมื่อมีการร้องเรียนตามวรรค ๑ โดยให้แจ้งผลการดำเนินการไปยังผู้ร้องเรียนเป็นลายลักษณ์อักษรเมื่อมีการยื่นเรื่องร้องเรียนตามวรรค ๑ ยกเว้นกรณีดังต่อไปนี้

(๑) เมื่อเรื่องร้องเรียนที่ยื่นมามีเป้าหมายเพื่อขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่อย่างถูกต้องของ ตำรวจภูธรจังหวัด

(๒) เมื่อที่อยู่ของผู้ร้องเรียนไม่ปรากฏชัดเจน

(๓) เมื่อมีการแจ้งผลการดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียนดังกล่าวไปยังบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้อง แล้ว ในกรณีที่ผู้ร้องเรียนยื่นเรื่องร้องเรียนร่วมกับบุคคลอื่น

(การดำเนินการเกี่ยวกับการฟ้องร้องการปฏิบัติหน้าที่ของรัฐ)

มาตรา ๘๐ คณะกรรมการนโยบายตำรวจภูธรเป็นตัวแทนจังหวัดนั้นในคดีความที่จังหวัดเป็นจำเลย ตามข้อกำหนดมาตรา ๑๑ วรรค ๑ ของพระราชบัญญัติว่าด้วยคดีทางปกครอง (รวมถึงกรณีที่อนุโลมให้ใช้ มาตรา ๓๘ วรรค ๑ หรือ มาตรา ๔๓ วรรค ๑ (และกรณีที่อนุโลมให้ใช้มาตรา ๔๓ วรรค ๒) ของพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน) เกี่ยวกับการพิพากษาตัดสินหรือลงโทษคณะกรรมการนโยบายตำรวจภูธร จังหวัดฮอกไกโดหรือตำรวจภูธรจังหวัดที่รับผิดชอบเรื่องนั้นๆ หรือการลงโทษ (หมายถึงการลงโทษตามความ ในมาตรา ๓ วรรค ๒ ของพระราชบัญญัติว่าด้วยคดีทางปกครอง (พระราชบัญญัติฉบับที่ ๑๓๙ ประจำปีชวษที่ ๓๗) และเช่นเดียวกันในมาตราถัดจากนี้) หรือการพิพากษาตัดสิน (หมายถึงการพิพากษาตัดสินตามความใน มาตรา ๓ ของพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน)

(การมอบอำนาจผ่านคำสั่งคณะรัฐมนตรี)

มาตรา ๘๑ นอกจากข้อยกเว้นในกรณีที่มีการระบุไว้เป็นพิเศษในพระราชบัญญัติฉบับนี้ เรื่องที่จำเป็น เพื่อการบังคับใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ให้ออกเป็นคำสั่งของคณะรัฐมนตรี

บทบัญญัติเพิ่มเติม เฉพาะส่วนสำคัญ

(วันเริ่มใช้บังคับแห่งกฎหมาย)

วรรค ๑ พระราชบัญญัติฉบับนี้เริ่มใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคมปีชวษที่ ๒๙ อย่างไรก็ตาม ข้อกำหนดในบทบัญญัติเพิ่มเติมของวรรค ๓ วรรค ๖ และวรรค ๒๖ เริ่มใช้บังคับตั้งแต่วันที่มีการประกาศใช้ และข้อกำหนดเกี่ยวกับสมาชิกคณะกรรมการนโยบายตำรวจภูธรของจังหวัดที่กำหนดและกองกำกับการ ตำรวจภูธรอำเภอเริ่มใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคมปีชวษที่ ๓๐ (การยกเลิกคณะกรรมการนโยบายตำรวจ จังหวัดและคณะกรรมการนโยบายตำรวจแห่งชาติชุดก่อนหน้า)

วรรค ๒ คณะกรรมการนโยบายตำรวจภูธรและคณะกรรมการนโยบายตำรวจแห่งชาติที่แต่งตั้งตาม พระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติก่อนการแก้ไข (ต่อไปจะเรียกว่า “พระราชบัญญัติฉบับเดิม”) จะถูกยกเลิก พร้อมกับการใช้บังคับพระราชบัญญัติฉบับนี้ (ยกเว้นส่วนที่เกี่ยวกับเงื่อนไขของวรรค ๑ และวรรคหลังจากนี้ เช่นเดียวกัน)

(บทเฉพาะกาลเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ตำรวจก่อนหน้า)

วรรค ๙ เมื่อพระราชบัญญัติฉบับนี้มีการใช้บังคับ เจ้าหน้าที่ที่สังกัดกองบัญชาการตำรวจภูธรกลาง หรือหน่วยงานในสังกัด หรือกองบัญชาการตำรวจภูธรภาค (ยกเว้นกองบัญชาการตำรวจภูธรชัปปังโร) หรือ เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานในสังกัด หรือฝ่ายการสื่อสารของกองบัญชาการตำรวจภูธรชัปปังโรในปัจจุบัน หาก ไม่ได้มีคำสั่งแต่งตั้งโยกย้ายอื่นออกมา ให้แต่ละคนเปลี่ยนเป็นเจ้าหน้าที่ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติหรือ หน่วยงานในสังกัด รวมถึงกองบังคับการตำรวจภูธรภาคหรือหน่วยงานในสังกัด หรือฝ่ายการสื่อสารสถานี ตำรวจภูธรฮอกไกโดตามพระราชบัญญัตินี้

วรรค ๑๐ เมื่อพระราชบัญญัติฉบับนี้มีการใช้บังคับ ผู้ที่เป็นบุคลากรของกองบัญชาการตำรวจภูธร ชัปปังโร (ยกเว้นเจ้าหน้าที่สังกัดฝ่ายการสื่อสาร) โรงเรียนตำรวจภูธรชัปปังโร ตำรวจภูธรกลางประจำจังหวัด หรือสถานีตำรวจเทศบาลในเขตจังหวัดนั้นในปัจจุบัน หากไม่ได้มีคำสั่งแต่งตั้งโยกย้ายอื่นออกมาให้เปลี่ยนเป็น เจ้าหน้าที่ของสถานีตำรวจภูธรจังหวัดที่ให้ประจำการอยู่ในจังหวัดนั้น ในกรณีนี้เมื่อจำนวนของผู้ที่จะเป็น

บุคลากรของสถานีตำรวจภูธรจังหวัดนั้นเกินกว่าจำนวนที่กำหนดไว้ในข้อบังคับหรือบทบัญญัติตาม ข้อกำหนด มาตรา ๕๗ จำนวนของบุคลากรที่เกินมานั้นสามารถมีให้เกินกว่ากำหนดได้ตามที่ได้กำหนดไว้โดยบทบัญญัติที่ อิงตามคำสั่งคณะรัฐมนตรีหรือเกณฑ์ที่กำหนดโดยคำสั่งคณะรัฐมนตรี ตามแต่ละประเภทของข้าราชการตำรวจ ฝ่ายงานตำรวจภูธรจังหวัดหรือเจ้าหน้าที่ตำรวจภูธร

(บทเฉพาะกาลเกี่ยวกับการจัดการทรัพย์สินที่ใช้ในกิจการตำรวจ)

วรรค ๑๑ ในบรรดาทรัพย์สินที่ใช้หรือคาดว่าจะใช้ในกิจการตำรวจ เมื่อมีการใช้บังคับพระราชบัญญัติ ฉบับนี้ ทรัพย์สินของรัฐที่ตำรวจภูธรจังหวัดมีความจำเป็นที่ใช้ประโยชน์ต่อไป ทรัพย์สินของอำเภอที่สำนักงาน ตำรวจแห่งชาติหรือตำรวจภูธรจังหวัดมีความจำเป็นที่ใช้ประโยชน์ต่อไป หรือทรัพย์สินของกรุงโตเกียวที่ สำนักงานตำรวจแห่งชาติมีความจำเป็นที่ใช้ประโยชน์ต่อไป ให้ถือเป็นทรัพย์สินที่จัดสรรจากรัฐให้แก่จังหวัด จากอำเภอ ตำบล หมู่บ้านหรือรัฐให้แก่จังหวัด หรือจากกรุงโตเกียวให้แก่รัฐ โดยยึดตามการแบ่งหน้าที่ความ รับผิดชอบค่าใช้จ่ายตามความในมาตรา ๓๗ วรรค ๑ และ ๒ ตามข้อตกลงระหว่างรัฐกับจังหวัด อำเภอ ตำบล หมู่บ้าน กับรัฐหรือจังหวัด หรือระหว่างกรุงโตเกียวกับรัฐ ยกเว้นที่ดิน

วรรค ๑๒ เมื่อพระราชบัญญัติฉบับนี้มีการใช้บังคับ สิ่งที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติหรือสถานี ตำรวจภูธรจังหวัดจำเป็นต้องใช้เพื่อดำเนินกิจการตำรวจต่อไป สำนักงานตำรวจแห่งชาติหรือสถานีตำรวจภูธร จังหวัดที่เกี่ยวข้องสามารถใช้ประโยชน์ได้ ตามแต่ละตัวอย่างในวรรค ๑๑ ทั้งที่ดินของภาครัฐหรือองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับการจัดสรรไว้สำหรับกิจการของตำรวจโดยเฉพาะในปัจจุบัน และทรัพย์สินของ ภาครัฐหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่กองบังคับการตำรวจภูธรกลางหรือสถานีตำรวจเทศบาลใช้ร่วมกันกับ หน่วยงานอื่นในปัจจุบัน

วรรค ๑๓ การจัดสรรหรือการใช้ประโยชน์ตามที่กำหนดในวรรค ๑๑ ไม่มีค่าดำเนินการ ใดๆ ใ้ตามในกรณีมีภาระหนี้สินเกิดไปพร้อมกับการจัดสรรหรือใช้ประโยชน์ทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องนั้น รวมถึง สถานการณ์พิเศษอื่น ๆ ตามคำสั่งคณะรัฐมนตรี ให้จัดการภาระหนี้สินดังกล่าวหรืออาจจะหามาตรการที่ จำเป็นเพื่อชดเชยการจัดสรรหรือการใช้ประโยชน์ดังกล่าวตามที่มีการหารือร่วมกัน

วรรค ๑๔ เมื่อมีข้อโต้แย้งเกี่ยวกับการปรับใช้ข้อกำหนดของวรรค ๑๑ นายกรัฐมนตรีจะทำการตัดสิน โดยยึดตามการรายงานของผู้บังคับบัญชาตำรวจหรือหัวหน้าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง

(บทเฉพาะกาลเกี่ยวกับเงินเดือน)

วรรค ๑๕ เมื่อพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เงินเดือนหรือค่าตอบแทนอื่นที่จะได้รับในกรณีที่ตำรวจภูธร กลางหรือตำรวจท้องถิ่นเปลี่ยนเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจภูธร ในการจ่ายค่าตอบแทน ให้จังหวัดทำตามที่มีการ กำหนดไว้ในบทบัญญัติที่ยึดตามเกณฑ์ที่กำหนดโดยคำสั่งคณะรัฐมนตรี เพื่อปรับให้เหมาะสมในกรณีที่ยังไม่ถึง กำหนดเงินเดือนออกในปัจจุบัน โดยวันเงินเดือนออกนั้นให้กำหนดโดยคำสั่งคณะรัฐมนตรีก่อนวันที่มีการ ใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้ตามที่ได้กำหนดไว้ในบทบัญญัติของจังหวัดนั้น

(บทเฉพาะกาลเกี่ยวกับการพักงานชั่วคราว การรื้อรับคำสั่งพิเศษหรือการตัดสินลงโทษ)

วรรค ๑๖ ผู้ที่ยังคงเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจต่อไปในขณะที่มีการใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้ ที่ได้รับคำสั่ง ให้พักงานชั่วคราวอยู่ในปัจจุบันตามที่กำหนดในบทบัญญัติก่อนหน้านี้ หรือเกี่ยวกับการพักงานชั่วคราวที่ได้รับ อนุมัติให้รื้อรับคำสั่งพิเศษ หรือการอนุมัติการรื้อรับคำสั่งพิเศษ หรือระวางโทษที่เกี่ยวกับเหตุที่เกิดขึ้นโดยถือ เป็นดุลพินิจ ผู้ที่รับราชการเจ้าหน้าที่ตำรวจก่อนการบังคับใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ เมื่อมีการใช้บังคับ

พระราชบัญญัติฉบับนี้ ให้เป็นไปตามแบบเดิมก่อนหน้า ในกรณีนี้ เมื่อมีการตัดสินลงโทษภายหลังพระราชบัญญัติฉบับนี้มีผลใช้บังคับให้ผู้แต่งตั้งบุคคลที่เกี่ยวกับการลงโทษนั้นเป็นผู้ส่งลงโทษ

(บทเฉพาะกาลเกี่ยวกับการลงโทษที่ลทธิประโยชน์)

วรรค ๑๗ ก่อนการใช้บังคับพระราชบัญญัติฉบับนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับมาตรการที่เห็นสมควรให้มีการตรวจสอบ ผลการตรวจสอบ และการร้องขอให้มีการตรวจสอบการออกหนังสือชี้แจงเกี่ยวกับการลงโทษที่ลทธิประโยชน์ต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์เดิมก่อนหน้า

(บทเฉพาะกาลเกี่ยวกับเงินชดเชยสำหรับอุบัติเหตุสาธารณะ)

วรรค ๑๘ ในส่วนเงินชดเชยสำหรับอุบัติเหตุที่เกิดจากการปฏิบัติราชการที่เกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ตำรวจนั้น วันที่เกิดอุบัติเหตุเนื่องจากเหตุภัยพิบัติหรือวันที่เกิดอาการเจ็บป่วยโดยเข้ารับการวินิจฉัย ก่อนวันที่ ๓๐ มิถุนายนปีโชวะที่ ๒๙ โดยเป็นสิ่งที่ควรดำเนินการหลังจากวันที่ ๑ กรกฎาคมในปีเดียวกัน รวมถึงการตรวจสอบที่เกี่ยวข้องต่างๆ โดยในกรณีต่อบุคคลนั้นได้รับราชการตำรวจต่อเนื่องหลังจากพระราชบัญญัติฉบับนี้มีผลบังคับใช้ ให้ผู้ที่สมควรรับผิดชอบการจ่ายเงินเดือนหรือค่าตอบแทนอื่นของตำรวจนั้นเป็นผู้ดำเนินการตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคมของปีเดียวกันเป็นต้นมา

วรรค ๑๙ เมื่อพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เจ้าหน้าที่ตำรวจที่เกษียณอายุก่อนที่จะมีการใช้บังคับหรือขณะที่มีการใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้ ให้ได้รับเงินชดเชยสำหรับอุบัติเหตุอันเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่ รวมถึงเงินชดเชยที่กำหนดไว้ในวรรค ๑๘ และจะมีการทบทวนเรื่องนี้ตามหลักเกณฑ์เดิมก่อนหน้า

(บทเฉพาะกาลเกี่ยวกับเงินชดเชยเมื่อเกษียณอายุ)

วรรค ๒๐ เมื่อพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ตำรวจภูธรกลางปฏิบัติราชการต่อเนื่อง โดยเปลี่ยนเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจภูธรจะไม่มีเงินชดเชยเมื่อเกษียณอายุให้แก่บุคคลนั้น ตามพระราชบัญญัติมาตรการชั่วคราวว่าด้วยเงินชดเชยเมื่อเกษียณอายุของข้าราชการพลเรือน (พระราชบัญญัติฉบับที่ ๑๘๒ ประจำปีโชวะที่ ๒๘ จากนั้นไปใช้คำว่าพระราชบัญญัติเงินชดเชยเมื่อเกษียณ) ในกรณีนี้ให้จังหวัดพิจารณาหามาตรการซึ่งคำนวณอายุราชการต่อเนื่องในฐานะข้าราชการพลเรือน (รวมถึงอายุราชการในฐานะข้าราชการส่วนท้องถิ่นของบุคคลนี้และอายุราชการต่อจากอายุราชการเดิมในฐานะข้าราชการพลเรือนโดยไม่ได้เงินหลังเกษียณ) รวมกับอายุราชการในฐานะตำรวจของจังหวัดนั้น ๆ

วรรค ๒๑ เมื่อพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ตำรวจสังกัดส่วนท้องถิ่นเปลี่ยนเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจภูธรโดยปฏิบัติราชการต่อเนื่องนั้นจะไม่มีเงินชดเชยเมื่อเกษียณอายุให้แก่บุคคลนั้น โดยไม่คำนึงถึงข้อกำหนดในบทบัญญัติที่เกี่ยวกับเงินชดเชยเมื่อเกษียณอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ดูแลสถานีตำรวจในสังกัด ในกรณีนี้ให้จังหวัดพิจารณาหามาตรการซึ่งคำนวณอายุราชการต่อเนื่องในฐานะข้าราชการส่วนท้องถิ่น (รวมถึงอายุราชการในฐานะข้าราชการพลเรือนของบุคคลนั้นและอายุราชการต่อจากอายุราชการเดิมในฐานะข้าราชการส่วนท้องถิ่นโดยไม่ได้เงินหลังเกษียณ) รวมกับอายุราชการในฐานะตำรวจของจังหวัดนั้น ๆ

วรรค ๒๒ เมื่อพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ตำรวจสังกัดส่วนท้องถิ่นเปลี่ยนเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจที่เป็นข้าราชการพลเรือนโดยปฏิบัติหน้าที่ต่อเนื่องจะไม่มีเงินชดเชยเมื่อเกษียณอายุให้แก่บุคคลนั้นโดยไม่คำนึงถึงข้อกำหนดในบทบัญญัติที่เกี่ยวกับเงินชดเชยเมื่อเกษียณอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ดูแลสถานีตำรวจในสังกัด ซึ่งการใช้ความในมาตรา ๗ วรรค ๕ ของพระราชบัญญัติเงินชดเชยเมื่อ

เกษียณในกรณีนี้ให้รวมอายุราชการที่รับราชการในช่วงที่เป็นข้าราชการพลเรือนต่อเนื่องจากอายุราชการในช่วงที่เป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น โดยไม่มีการจ่ายเงินเกษียณ

(บทเฉพาะกาลเกี่ยวกับเงินบำนาญ)

วรรค ๒๓ ให้มีบทบัญญัติเพิ่มเติมมาตรา ๗ ของพระราชบัญญัติฉบับเดิมก่อนพระราชบัญญัติฉบับนี้มีผลใช้บังคับ (รวมถึงกรณีอนุโลมใช้กับข้าราชการตำรวจสังกัดส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่ที่อยู่ในเขตพิเศษตาม มาตรา ๕๓ ของพระราชบัญญัติฉบับเดิมและใช้กับบทบัญญัติต่อจากนี้เช่นกัน) หรือการดำรงตำแหน่งเป็นข้าราชการตำรวจสังกัดส่วนท้องถิ่นตามบทบัญญัติก่อนหน้าตามบทบัญญัติเพิ่มเติมวรรค ๔ ของพระราชบัญญัติแก้ไขพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติบางส่วน (พระราชบัญญัติฉบับที่ ๒๓๓ ประจำปีชวษที่ ๒๖) โดยถือว่าบทบัญญัติเหล่านี้ยังคงมีผลใช้บังคับ

วรรค ๒๔ ในกรณีของข้าราชการสำนักงานตำรวจแห่งชาติซึ่งเป็นข้าราชการพลเรือนตามความใน มาตรา ๑๙ ของพระราชบัญญัติเงินบำนาญตามข้างล่างนี้ในส่วนของการตำรวจสังกัดส่วนท้องถิ่น นอกเหนือจากผู้ได้รับการอนุโลมให้ใช้ความตามมาตรา ๗ ของพระราชบัญญัติฉบับเดิมหรือกรณีที่เปลี่ยนเป็นข้าราชการตำรวจภูธรตามความในวงเล็บในมาตรา ๗๗ วรรค ๑ หรือข้าราชการตำรวจภูธรจังหวัด หากผู้นั้น ไม่ได้รับการจ่ายเงินเกษียณตามบทบัญญัติในข้อบังคับว่าด้วยการจ่ายเงินบำเหน็จบำนาญขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นซึ่งดูแลควบคุมตำรวจสังกัดส่วนท้องถิ่น เมื่อมีการใช้หรืออนุโลมใช้บทบัญญัติในพระราชบัญญัติ ฉบับเดียวกันให้ถือว่าอายุราชการที่ผู้นั้นปฏิบัติราชการต่อเนื่องในตำแหน่งข้าราชการตำรวจสังกัดส่วนท้องถิ่น เป็นการปฏิบัติราชการในตำแหน่งข้าราชการพลเรือนตามมาตรา ๑๙ เมื่อพระราชบัญญัติฉบับนี้มีผลใช้บังคับ

- (๑) เจ้าหน้าที่ตำรวจประกอบไปด้วย สารวัตร ผู้บังคับหมู่หรือพลตำรวจ
- (๒) ผู้บังคับบัญชาของตำรวจหรือเจ้าหน้าที่ตำรวจนอกเหนือจากที่ระบุไว้ใน (๑)
- (๓) ผู้เชี่ยวชาญ ช่างฝีมือ หรือเลขานุการ

วรรค ๒๕ ในกรณีมีการใช้บทบัญญัติในวรรค ๒๔ ผู้ที่ยังปฏิบัติหน้าที่ในฐานะเจ้าหน้าที่ที่ระบุไว้ใน (๑) ของวรรคเดียวกันนั้น ให้ถือว่ายังปฏิบัติหน้าที่อยู่ในฐานะเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๓ ของพระราชบัญญัติเงินบำนาญ และผู้ที่ยังปฏิบัติหน้าที่ในฐานะเจ้าหน้าที่ที่ระบุไว้ใน (๒) และ (๓) ของวรรคเดียวกันนั้น ให้ถือว่ายังปฏิบัติหน้าที่อยู่ในฐานะข้าราชการพลเรือนที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๐ วรรค ๑ ของพระราชบัญญัติเดียวกัน

วรรค ๒๖ ในส่วนของการใช้ความในบทบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖ วรรค ๒ ของพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมกรณีข้าราชการตำรวจสังกัดส่วนท้องถิ่นหรือข้าราชการตำรวจภูธรกลางซึ่งได้ดำรงตำแหน่งเป็นข้าราชการพลเรือนหรือถูกพิจารณาว่าเป็นข้าราชการพลเรือนตามความในมาตรา ๑๙ ของพระราชบัญญัติเงินบำนาญบำนาญ (พระราชบัญญัติฉบับที่ ๑๕๕ ประจำปีชวษที่ ๒๘ จากนั้นไปใช้คำว่าพระราชบัญญัติฉบับแก้ไข) ให้ยกเลิกคำว่า “๘ เดือน” เป็น “๑ ปี” เมื่อพระราชบัญญัติฉบับนี้มีผลใช้บังคับ

(บทเฉพาะกาลเกี่ยวกับองค์กรเอกชนที่ตั้งขึ้นเพื่อช่วยเหลือกันในด้านสวัสดิการ)

วรรค ๒๗ การใช้ความในบทบัญญัติว่าด้วยการจ่ายเงินออกจากราชการ การจ่ายเงินบาดเจ็บทุพพลภาพ และการจ่ายเงินแก่ครอบครัวกรณีเสียชีวิตที่บัญญัติในพระราชบัญญัติสหกรณ์สวัสดิการข้าราชการพลเรือน (พระราชบัญญัติฉบับที่ ๖๙ ประจำปีชวษที่ ๒๓) สำหรับผู้ที่เคยเป็นข้าราชการตำรวจสังกัดท้องถิ่นและเป็นข้าราชการตำรวจภูธรต่อเนื่องเมื่อพระราชบัญญัติฉบับนี้ใช้บังคับ โดยเฉพาะในกรณีที่ผู้นั้นไม่ได้รับเงิน

เกษียณหรือออกจากราชการตามความในข้อบังคับว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่กำกับดูแลตำรวจส่วนท้องถิ่น ให้ถือว่าอายุราชการที่ผู้นั้นดำรงตำแหน่งตำรวจสังกัดส่วนท้องถิ่นเป็นอายุ สมาชิกสหกรณ์ตามความในมาตรา ๘๖ วรรค ๑ ของพระราชบัญญัติสหกรณ์สวัสดิการข้าราชการพลเรือน โดยในกรณีนี้ให้หัวหน้าส่วนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น (ในส่วนของสหกรณ์เงินบำนาญ) ข้าราชการส่วน ตำบลและหมู่บ้านคือผู้กำกับดูแล เป็นผู้จ่ายเงินเท่ากับจำนวนเงินพึงจ่ายตามความในมาตรา ๒ วรรค ๒ (๑) สำหรับสวัสดิการในอนาคตของผู้นั้นเข้าสหกรณ์ ตามความในมาตรา ๑๖ วรรค ๑ ของพระราชบัญญัติสหกรณ์ สวัสดิการพลเรือน

(การมอบอำนาจผ่านคำสั่งคณะรัฐมนตรี)

วรรค ๓๒ มาตรการชั่วคราวที่จำเป็นในการใช้บังคับพระราชบัญญัติฉบับนี้ (รวมถึงมาตรการในกรณี พิเศษของบทบัญญัติเพิ่มเติมตั้งแต่วรรค ๒๘ จนถึงวรรค ๓๑) นอกเหนือจากสิ่งที่กำหนดไว้ในแต่ละวรรคก่อน หน้าให้กำหนดตามคำสั่งคณะรัฐมนตรี

(เงินกู้แบบไม่มีดอกเบี้ยของภาครัฐ)

วรรค ๓๓ ภาครัฐสามารถให้จังหวัดกู้ยืมเงินในช่วงระยะเวลาหนึ่งในจำนวนที่เหมาะสมสำหรับเงิน ช่วยเหลือแบบไม่มีดอกเบี้ยตามความในมาตรา ๓๗ วรรค ๓ ภายในขอบเขตของงบประมาณ สำหรับเงินทุนที่ จัดสรรให้การใช้จ่ายที่จำเป็นที่สอดคล้องกับมาตรา ๒ วรรค ๑ (๒) และพระราชบัญญัติว่าด้วยการสนับสนุน โครงการพัฒนาด้านความปลอดภัยบนท้องถนน (พระราชบัญญัติฉบับที่ ๔๕ ประจำปีชวษที่ ๔๑) ที่ภาครัฐ สนับสนุนเงินช่วยเหลือสำหรับค่าใช้จ่าย ตามความในมาตรา ๓๗ วรรค ๓ และมาตรการพิเศษเกี่ยวกับการ ส่งเสริมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานตามโดยใช้รายได้จากการขายหุ้นของบริษัทนิปปอน เทเลกราฟ แอนด์ เท เลโฟน คอร์ปอเรชั่น (พระราชบัญญัติฉบับที่ ๘๖ ประจำปีชวษที่ ๖๒) ในโครงการพัฒนาด้านความปลอดภัย บนท้องถนนที่ระบุไว้ในมาตรา ๒ วรรค ๓ (๑)

วรรค ๓๔ กำหนดระยะเวลาการไถ่ถอนของเงินให้กู้ยืมในประเทศที่กำหนดไว้ในวรรค ๓๓ คือภายใน ๕ ปีทั้งนี้ระยะเวลาที่กำหนดเป็นไปโดยคำสั่งคณะรัฐมนตรี (รวมระยะเวลาผ่อนผันไม่เกิน ๒ ปี)

วรรค ๓๕ นอกเหนือจากสิ่งที่กำหนดไว้ในวรรค ๓๔ เรื่องที่จำเป็นในการชำระหนี้ก่อนครบกำหนด และวิธีการชำระหนี้เงินกู้ยืมตามบทบัญญัติเพิ่มเติมวรรค ๓๓ ให้กำหนดตามคำสั่งคณะรัฐมนตรี

วรรค ๓๖ ในกรณีที่ให้จังหวัดกู้ยืมเงินตามบทบัญญัติเพิ่มเติมวรรค ๓๓ ภาครัฐดำเนินการตาม เอกสารระบุจำนวนเงินที่เทียบได้กับเงินชำระหนี้เงินกู้ดังกล่าว ภายในระยะเวลาชำระหนี้เงินกู้นั้น ในการให้ ความช่วยเหลือทางการเงินของภาครัฐตามข้อกำหนดมาตรา ๓๗ วรรค ๓ เกี่ยวกับโครงการพัฒนาด้านความ ปลอดภัยบนท้องถนนซึ่งเป็นเป้าหมายในการกู้ยืมเงินดังกล่าว

วรรค ๓๗ เกี่ยวกับเงินให้กู้ยืมแบบไม่มีดอกเบี้ยที่มีการรับเงินกู้ตามข้อกำหนดของบทบัญญัติเพิ่มเติม วรรค ๓๓ และการใช้ความในวรรค ๓๖ กรณีที่มีการชำระหนี้เร็วกว่ากำหนดให้ยึดตามข้อกำหนดในบทบัญญัติ เพิ่มเติมวรรค ๓๔ และ ๓๕ (ยกเว้นกรณีที่มีคำสั่งคณะรัฐมนตรีกำหนดไว้) ทั้งนี้การชำระหนี้ดังกล่าว ให้ถือว่า จังหวัดดำเนินการในวันครบกำหนดชำระหนี้

บทบัญญัติเพิ่มเติม (พระราชบัญญัติฉบับที่ ๑๔๘ ประกาศใช้วันที่ ๑๒ มิถุนายน ปีชวษที่ ๓๑) เฉพาะส่วนสำคัญ

วรรค ๑ พระราชบัญญัติฉบับนี้เริ่มใช้บังคับตั้งแต่วันที่วันใช้บังคับพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม บางส่วนของพระราชบัญญัติว่าด้วยการปกครองท้องถิ่น

บทบัญญัติเพิ่มเติม (พระราชบัญญัติฉบับที่ ๑๙ ประกาศใช้วันที่ ๒๖ มีนาคม ปีโชวะที่ ๓๓)

(วันเริ่มใช้บังคับแห่งกฎหมาย)

วรรค ๑ พระราชบัญญัติฉบับนี้เริ่มใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ปีโชวะที่ ๓๓ แต่บทบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมของพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติมาตรา ๔๖ วรรค ๑ รวมไปถึงมาตรา ๕๑ วรรค ๑ และวรรค ๕ (ภายใต้พระราชบัญญัติฉบับนี้เรียกว่า “บทบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม”) ให้เริ่มใช้บังคับตั้งแต่วันที่ที่มีคำสั่งคณะรัฐมนตรีซึ่งมีกำหนดไม่เกิน ๓ เดือนนับตั้งแต่วันที่มีการประกาศใช้

(บทเฉพาะกาลเรื่องการอนุญาต)

วรรค ๒ เมื่อมีการใช้บังคับบทบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม สิ่งที่มีผลในปัจจุบันโดยการขออนุญาตหรือขอให้มีการจัดการอื่น ของคณะกรรมการนโยบายตำรวจนอกโกโต (จากนี้ไปใช้คำว่า คณะกรรมการนโยบายตำรวจชุดเก่า) ที่ได้ถูกกำหนดไว้ในฐานะหน่วยงานที่กำกับดูแลกองบังคับการตำรวจนอกโกโตมีอำนาจและสถานะเหนือกองบังคับการตำรวจจังหวัดตามข้อกำหนด มาตรา ๔๖ ของพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติก่อนการแก้ไขตามความในพระราชบัญญัติจัดการการจราจรบนท้องถนน พระราชบัญญัติควบคุมสถานบันเทิง (พระราชบัญญัติฉบับที่ ๑๒๒ ประจำปีโชวะที่ ๒๓) พระราชบัญญัติธุรกิจค้าของเก่า (พระราชบัญญัติฉบับที่ ๑๐๘ ประจำปีโชวะที่ ๒๔) พระราชบัญญัติธุรกิจโรงรับจำนำ (พระราชบัญญัติฉบับที่ ๑๕๘ ประจำปีโชวะที่ ๒๕) และพระราชบัญญัติควบคุมการครอบครองอาวุธปืน ดาบและมีด (พระราชบัญญัติฉบับที่ ๖ ประจำปีโชวะที่ ๓๓) หรือคำสั่งคณะรัฐมนตรีหรือคำสั่งนายกรัฐมนตรี (คำสั่งที่เกี่ยวข้อง) ที่ออกตามความในพระราชบัญญัติเหล่านี้ให้ถือว่าเป็นการอนุญาตหรือดำเนินการจัดการของคณะกรรมการนโยบายตำรวจ (จากนี้ไปเรียกว่า “คณะกรรมการนโยบายตำรวจชุดใหม่”) ซึ่งมีอำนาจเกี่ยวกับเขตพื้นที่ในเขตอำนาจของกองกำกับการตำรวจภูธรเขตพิเศษจังหวัดนอกโกโตนั้น ในกรณีเมื่อกำหนดระยะเวลาดำเนินการจัดการระยะเวลาดังกล่าวให้นับจากวันที่คณะกรรมการชุดเก่าดำเนินการตามความในคำสั่งที่เกี่ยวข้องนั้น

(บทเฉพาะกาลเรื่องยื่นขออนุญาต)

วรรค ๓ เมื่อมีการใช้บังคับบทบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม การยื่นเรื่อง ขั้นตอนและการอนุญาตหรือขอให้มีการจัดการอื่นที่ยื่นต่อคณะกรรมการนโยบายตำรวจชุดเก่าตามความในคำสั่งที่เกี่ยวข้อง ให้ถือเป็นการยื่นเรื่อง ขั้นตอน และการขออนุญาตหรือขอให้มีการจัดการอื่นที่ยื่นต่อคณะกรรมการนโยบายตำรวจชุดใหม่

(บทเฉพาะกาลเรื่องการพิจารณา)

วรรค ๔ เมื่อมีการใช้บังคับบทบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม สำหรับสิ่งที่เกี่ยวข้องกับเหตุที่ยังไม่สิ้นสุดที่ยังมีการรับพิจารณาอยู่โดยคณะกรรมการนโยบายตำรวจชุดเก่า คณะกรรมการนโยบายตำรวจชุดใหม่ต้องรับช่วงต่อจากคณะกรรมการนโยบายตำรวจชุดเก่า ตามข้อกำหนดของบทบัญญัติที่เกี่ยวข้อง

บทบัญญัติเพิ่มเติม (พระราชบัญญัติฉบับที่ ๒๐ ประกาศใช้วันที่ ๑๘ มีนาคม ปีโชวะที่ ๓๔)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เริ่มใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ปีโชวะที่ ๓๔

บทบัญญัติเพิ่มเติม (พระราชบัญญัติฉบับที่ ๑๔ ประกาศใช้วันที่ ๒๐ มีนาคม ปีโชวะที่ ๓๗)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เริ่มใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ปีโชวะที่ ๓๗

บทบัญญัติเพิ่มเติม (พระราชบัญญัติฉบับที่ ๑๓๓ ประกาศใช้วันที่ ๑๕ พฤษภาคม ปีโชวะที่ ๓๗) เฉพาะส่วนสำคัญ

(วันเริ่มใช้บังคับแห่งกฎหมาย)

วรรค ๑ พระราชบัญญัติฉบับนี้เริ่มใช้บังคับตั้งแต่วันที่ที่มีการประกาศใช้

บทบัญญัติเพิ่มเติม (พระราชบัญญัติฉบับที่ ๑๕๒ ประกาศใช้วันที่ ๘ กันยายน ปีโชวะที่ ๓๗) เฉพาะส่วนสำคัญ

(วันเริ่มใช้บังคับแห่งกฎหมาย)

มาตรา ๑ พระราชบัญญัติฉบับนี้เริ่มใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ธันวาคม ปีโชวะที่ ๓๗ (ซึ่งเป็นวันใช้บังคับ)

บทบัญญัติเพิ่มเติม (พระราชบัญญัติฉบับที่ ๑๐ ประกาศใช้วันที่ ๑ มีนาคม ปีโชวะที่ ๓๘) เฉพาะส่วนสำคัญ

วรรค ๑ พระราชบัญญัติฉบับนี้เริ่มใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ปีโชวะที่ ๓๘

บทบัญญัติเพิ่มเติม (พระราชบัญญัติฉบับที่ ๖ ประกาศใช้วันที่ ๑๙ มีนาคม ปีโชวะที่ ๓๙)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เริ่มใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ปีโชวะที่ ๓๙

บทบัญญัติเพิ่มเติม (พระราชบัญญัติฉบับที่ ๖๙ ประกาศใช้วันที่ ๑๘ พฤษภาคม ปีโชวะที่ ๔๐) เฉพาะส่วนสำคัญ

(วันเริ่มใช้บังคับแห่งกฎหมาย)

มาตรา ๑ พระราชบัญญัติฉบับนี้เริ่มใช้บังคับตั้งแต่วันที่ที่มีคำสั่งคณะรัฐมนตรีซึ่งมีกำหนดไม่เกิน ๙๐ วันนับตั้งแต่วันที่ที่มีการประกาศใช้

บทบัญญัติเพิ่มเติม (พระราชบัญญัติฉบับที่ ๑๒๑ ประกาศใช้วันที่ ๑ สิงหาคม ปีโชวะที่ ๔๒) เฉพาะส่วนสำคัญ

(วันเริ่มใช้บังคับแห่งกฎหมาย)

มาตรา ๑ พระราชบัญญัติฉบับนี้เริ่มใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ธันวาคม ปีโชวะที่ ๔๒ (ซึ่งเป็นวันใช้บังคับ)

บทบัญญัติเพิ่มเติม (พระราชบัญญัติฉบับที่ ๙๙ ประกาศใช้วันที่ ๑๕ มิถุนายน ปีโชวะที่ ๔๓) เฉพาะส่วนสำคัญ

(วันเริ่มใช้บังคับแห่งกฎหมาย)

วรรค ๑ พระราชบัญญัติฉบับนี้เริ่มใช้บังคับตั้งแต่วันที่ที่มีการประกาศใช้

บทบัญญัติเพิ่มเติม (พระราชบัญญัติฉบับที่ ๓๓ ประกาศใช้วันที่ ๑๖ พฤษภาคม ปีโชวะที่ ๔๔) เฉพาะส่วนสำคัญ

(วันเริ่มใช้บังคับแห่งกฎหมาย)

วรรค ๑ พระราชบัญญัติฉบับนี้เริ่มใช้บังคับตั้งแต่วันที่ที่มีการประกาศใช้และมีการปรับใช้มาตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ปีโชวะที่ ๔๔

บทบัญญัติเพิ่มเติม (พระราชบัญญัติฉบับที่ ๑๓๐ ประกาศใช้วันที่ ๓๑ ธันวาคม ปีโชวะที่ ๔๖) เฉพาะส่วนสำคัญ

(วันเริ่มใช้บังคับแห่งกฎหมาย)

วรรค ๑ พระราชบัญญัติฉบับนี้เริ่มใช้บังคับตั้งแต่วันที่ข้อตกลงระหว่างญี่ปุ่นและสหรัฐอเมริกาเกี่ยวกับ หมูเกาะริวกิวและหมูเกาะโตโตะมีผลใช้บังคับ

บทบัญญัติเพิ่มเติม (พระราชบัญญัติฉบับที่ ๑๐ ประกาศใช้วันที่ ๓๑ มีนาคม ปีโชวะที่ ๔๗)

วรรค ๑ พระราชบัญญัติฉบับนี้เริ่มใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ปีโชวะที่ ๔๗

วรรค ๒ พระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติบทบัญญัติมาตรา ๔๖/๒ อนุโลมให้ใช้กับ

คณะกรรมการนโยบายตำรวจ

บทบัญญัติเพิ่มเติม (พระราชบัญญัติฉบับที่ ๑๓ ประกาศใช้วันที่ ๓๑ มีนาคม ปีโชวะที่ ๕๕) เฉพาะส่วนสำคัญ

(วันเริ่มใช้บังคับแห่งกฎหมาย)

วรรค ๑ พระราชบัญญัติฉบับนี้เริ่มใช้บังคับตั้งแต่วันที่ที่มีคำสั่งคณะรัฐมนตรีซึ่งมีกำหนดไม่เกิน ๓ เดือน นับตั้งแต่วันที่มีการประกาศใช้

บทบัญญัติเพิ่มเติม (พระราชบัญญัติฉบับที่ ๓๖ ประกาศใช้วันที่ ๑ พฤษภาคม ปีโชวะที่ ๕๕) เฉพาะส่วนสำคัญ

(วันเริ่มใช้บังคับแห่งกฎหมาย)

วรรค ๑ พระราชบัญญัติฉบับนี้เริ่มใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ปีโชวะที่ ๕๖ และยังนำไปปรับใช้กับกรณีทุพพลภาพรุนแรงหรือเสียชีวิตจากการกระทำความผิดทางอาญาภายหลังการใช้บังคับพระราชบัญญัติฉบับนี้

บทบัญญัติเพิ่มเติม (พระราชบัญญัติฉบับที่ ๖๙ ประกาศใช้วันที่ ๒๙ พฤษภาคม ปีโชวะที่ ๕๕) เฉพาะส่วนสำคัญ

(วันเริ่มใช้บังคับแห่งกฎหมาย)

มาตรา ๑ พระราชบัญญัติฉบับนี้เริ่มใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ปีโชวะที่ ๕๕

(มาตรการชั่วคราว)

มาตรา ๒ พระราชบัญญัติฉบับนี้ยังนำไปปรับใช้กับการขอความร่วมมือจากองค์การตำรวจอาชญากรรมระหว่างประเทศและขอความร่วมมือจากประเทศที่เกี่ยวข้องในอาชญากรรมที่ได้มีการกระทำลง ก่อนหน้าที่จะมีการใช้บังคับพระราชบัญญัติฉบับนี้

บทบัญญัติเพิ่มเติม (พระราชบัญญัติฉบับที่ ๖๖ ประกาศใช้วันที่ ๑๖ กรกฎาคม ปีโชวะที่ ๕๗)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เริ่มใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ปีโชวะที่ ๕๗

บทบัญญัติเพิ่มเติม (พระราชบัญญัติฉบับที่ ๘๐ ประกาศใช้วันที่ ๒ ธันวาคม ปีโชวะที่ ๕๘) เฉพาะส่วนสำคัญ

(วันเริ่มใช้บังคับแห่งกฎหมาย)

วรรค ๑ พระราชบัญญัติฉบับนี้เริ่มใช้เริ่มใช้บังคับตั้งแต่วันที่ที่มีการใช้บังคับพระราชบัญญัติสำหรับองค์การการจัดการและประสานงาน (พระราชบัญญัติฉบับที่ ๗๙ ประจำปีโชวะที่ ๕๘)

(มาตรการชั่วคราว)

วรรค ๖ นอกจากสิ่งที่ระบุไว้ในพระราชบัญญัติฉบับนี้ มาตรการชั่วคราวที่จำเป็นในการใช้บังคับพระราชบัญญัติฉบับนี้สามารถใช้คำสั่งของคณะรัฐมนตรีได้

บทบัญญัติเพิ่มเติม (พระราชบัญญัติฉบับที่ ๙๓ ประกาศใช้วันที่ ๑๖ กันยายน ปีโชวะที่ ๖๒) เฉพาะส่วนสำคัญ

(วันเริ่มใช้บังคับแห่งกฎหมาย)

มาตรา ๑ พระราชบัญญัติฉบับนี้เริ่มใช้บังคับตั้งแต่วันที่มีการประกาศใช้

บทบัญญัติเพิ่มเติม (พระราชบัญญัติฉบับที่ ๘๒ ประกาศใช้วันที่ ๑๙ ธันวาคม ปีเฮเซที่ ๑) เฉพาะส่วนสำคัญ

(วันเริ่มใช้บังคับแห่งกฎหมาย)

มาตรา ๑ พระราชบัญญัติฉบับนี้เริ่มใช้บังคับตั้งแต่วันที่ที่มีคำสั่งคณะรัฐมนตรีซึ่งมีกำหนดไม่เกิน ๑ ปี นับตั้งแต่วันที่มีการประกาศใช้

บทบัญญัติเพิ่มเติม (พระราชบัญญัติฉบับที่ ๘๓ ประกาศใช้วันที่ ๑๙ ธันวาคม ปีเฮเซที่ ๑) เฉพาะส่วนสำคัญ

(วันเริ่มใช้บังคับแห่งกฎหมาย)

มาตรา ๑ พระราชบัญญัติฉบับนี้เริ่มใช้บังคับตั้งแต่วันที่ที่มีคำสั่งคณะรัฐมนตรีซึ่งมีกำหนดไม่เกิน ๑ ปี นับตั้งแต่วันที่มีการประกาศใช้

บทบัญญัติเพิ่มเติม (พระราชบัญญัติฉบับที่ ๒๕ ประกาศใช้วันที่ ๑ เมษายน ปีเฮเซที่ ๔)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เริ่มใช้บังคับตั้งแต่วันที่มีการประกาศใช้

บทบัญญัติเพิ่มเติม (พระราชบัญญัติฉบับที่ ๓๙ ประกาศใช้วันที่ ๒๔ มิถุนายน ปีเฮเซที่ ๖)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เริ่มใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ปีเฮเซที่ ๖ แต่สารบัญของบทบัญญัติแก้ไข, บทบัญญัติแก้ไขของชื่อหมวดในลักษณะ ๔ หมวด ๔, มาตรา ๖๐/๒ และบทบัญญัติแก้ไขของมาตรา ๖๑ รวมไปถึงบทบัญญัติเพิ่มเติมที่แทรกเพิ่มถัดไปอีก ๑ มาตรา ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ประกาศใช้

บทบัญญัติเพิ่มเติม (พระราชบัญญัติฉบับที่ ๕๗ ประกาศใช้วันที่ ๕ มิถุนายน ปีเฮเซที่ ๘)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เริ่มใช้บังคับตั้งแต่วันที่มีการประกาศใช้

บทบัญญัติเพิ่มเติม (พระราชบัญญัติฉบับที่ ๑๒๖ ประกาศใช้วันที่ ๑๖ ตุลาคม ปีเฮเซที่ ๑๐) เฉพาะส่วนสำคัญ

(วันเริ่มใช้บังคับแห่งกฎหมาย)

มาตรา ๑ พระราชบัญญัติฉบับนี้เริ่มใช้บังคับตั้งแต่วันที่ที่มีคำสั่งคณะรัฐมนตรีซึ่งมีกำหนดไม่เกิน ๖ เดือนนับตั้งแต่วันที่มีการประกาศใช้

บทบัญญัติเพิ่มเติม (พระราชบัญญัติฉบับที่ ๓๐ ประกาศใช้วันที่ ๑ เมษายน ปีเฮเซที่ ๑๑)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เริ่มใช้บังคับตั้งแต่วันที่ประกาศใช้ แต่บทบัญญัติมาตรา ๓๐ วรรค ๒ แก้ไขเพิ่มเติมให้เริ่มใช้บังคับตั้งแต่วันที่ที่มีคำสั่งคณะรัฐมนตรี

บทบัญญัติเพิ่มเติม (พระราชบัญญัติฉบับที่ ๘๗ ประกาศใช้วันที่ ๑๖ กรกฎาคม ปีเฮเซที่ ๑๑) เฉพาะส่วนสำคัญ

(วันเริ่มใช้บังคับแห่งกฎหมาย)

มาตรา ๑ พระราชบัญญัติฉบับนี้เริ่มใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ปีเฮเซที่ ๑๒

(การพิจารณา)

มาตรา ๒๕๐ เกี่ยวกับงานที่ได้รับมอบมาตามกฎหมาย ๑ รายการซึ่งกำหนดไว้พระราชบัญญัติว่าด้วยการปกครองส่วนท้องถิ่นฉบับใหม่มาตรา ๒ วรรค ๙ (๑) ให้ดำเนินการทบทวนอย่างเหมาะสมและเพิ่มการพิจารณาจากมุมมองในการผลักดันการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นในส่วนที่ระบุตามคำสั่งคณะรัฐมนตรีที่ออกตามความในพระราชบัญญัติการปกครองส่วนท้องถิ่นฉบับใหม่และสิ่งทีระบุในตารางแนบท้าย ๑ ของพระราชบัญญัติการปกครองส่วนท้องถิ่นฉบับใหม่พร้อมทั้งหลีกเลี่ยงการจัดตั้งใหม่เท่าที่จะเป็นไปได้

มาตรา ๒๕๑ ให้รัฐบาลหามาตรการที่จำเป็นโดยอ้างอิงจากผลลัพธ์ที่ได้จากการพิจารณาสภาพการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องกับวิธีการจัดเก็บและรักษาแหล่งรายได้จากภาษีท้องถิ่นสอดคล้องกับการแบ่งส่วนหน้าที่ความรับผิดชอบระหว่างรัฐกับส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินงานหรือกิจการอย่างอิสระได้ด้วยตนเอง

บทบัญญัติเพิ่มเติม (พระราชบัญญัติฉบับที่ ๑๐๒ ประกาศใช้วันที่ ๑๖ กรกฎาคม ปีเฮเซที่ ๑๑) เฉพาะส่วนสำคัญ

(วันเริ่มใช้บังคับแห่งกฎหมาย)

มาตรา ๑ พระราชบัญญัติฉบับนี้เริ่มใช้บังคับตั้งแต่วันที่ที่มีการใช้บังคับพระราชบัญญัติที่แก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งคณะรัฐมนตรีบางส่วน (พระราชบัญญัติฉบับที่ ๘๘ ประจำปีเฮเซที่ ๑๑) แต่บทบัญญัติที่ระบุไว้ในลำดับถัดไปให้เริ่มใช้บังคับตั้งแต่วันที่ได้มีการกำหนดไว้สำหรับบทบัญญัติแต่ละข้อ

(๑) ละไว้

(๒) วันประกาศใช้ บทบัญญัติเพิ่มเติมของบทบัญญัติมาตรา ๑๐ วรรค ๑ และวรรค ๕ มาตรา ๑๔ วรรค ๓ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๘ และมาตรา ๓๐

(มาตรการชั่วคราวที่ระบุไว้โดยกฎหมายฉบับอื่น)

มาตรา ๓๐ นอกจากสิ่งที่ระบุไว้ตั้งแต่มาตรา ๒ ถึงมาตราก่อนหน้า มาตรการชั่วคราวที่จำเป็นในการใช้บังคับพระราชบัญญัติฉบับนี้ระบุไว้โดยกฎหมายฉบับอื่น

บทบัญญัติเพิ่มเติม (พระราชบัญญัติฉบับที่ ๑๔๗ ประกาศใช้วันที่ ๗ ธันวาคม ปีเฮเซที่ ๑๑) เฉพาะส่วนสำคัญ

(วันเริ่มใช้บังคับแห่งกฎหมาย)

วรรค ๑ พระราชบัญญัติฉบับนี้เริ่มใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนด ๒๐ วันนับแต่วันประกาศใช้

บทบัญญัติเพิ่มเติม (พระราชบัญญัติฉบับที่ ๑๕๑ ประกาศใช้วันที่ ๘ ธันวาคม ปีเฮเซที่ ๑๑) เฉพาะส่วนสำคัญ

(วันเริ่มใช้บังคับแห่งกฎหมาย)

มาตรา ๑ พระราชบัญญัติฉบับนี้เริ่มใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ปีเฮเซที่ ๑๒

(มาตรการชั่วคราว)

มาตรา ๓ สำหรับการปรับใช้บทบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมของพระราชบัญญัติฉบับนี้ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับบุคคลเสมือนไร้ความสามารถและผู้พิทักษ์ตามพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมบางส่วนของกฎหมายแพ่ง (พระราชบัญญัติฉบับที่ ๑๔๙ ของปีเฮเซที่ ๑๑) บทบัญญัติเพิ่มเติมมาตรา ๓ วรรค ๓ นั้นให้เป็นไปตามตัวอย่างที่เคยมีมาก่อนหน้า ยกเว้นบทบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมที่ระบุไว้ต่อไปนี้

(๑) - (๑๗) ละไว้

(๑๘) ตามบทบัญญัติมาตรา ๗๘ ของพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ และบทบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗ วรรค ๔ และมาตรา ๓๙ วรรค ๒

บทบัญญัติเพิ่มเติม (พระราชบัญญัติฉบับที่ ๑๖๐ ประกาศใช้วันที่ ๒๒ ธันวาคม ปีเฮเซที่ ๑๑) เฉพาะส่วนสำคัญ

(วันเริ่มใช้บังคับแห่งกฎหมาย)

มาตรา ๑ พระราชบัญญัติฉบับนี้เริ่มใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๖ มกราคม ปีเฮเซที่ ๑๓ (ยกเว้นมาตรา ๒ และมาตรา ๓) แต่บทบัญญัติที่ระบุไว้ต่อไปนี้มีผลใช้บังคับนับจากวันที่ระบุไว้ในแต่ละข้อ

(๑) วันประกาศใช้บทบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๙๙๕ (เฉพาะส่วนที่ครอบคลุมถึงบทบัญญัติเพิ่มเติมของพระราชบัญญัติเพิ่มเติมที่มีการแก้ไขในส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้อบังคับของวัสดุปริมาณ เชื่อเพลิงปริมาณ และโรงปฏิกรณ์ปริมาณ) มาตรา ๑๓๐๕ มาตรา ๑๓๐๖ มาตรา ๑๓๒๔ วรรค ๒ มาตรา ๑๓๒๖ วรรค ๒ และมาตรา ๑๓๔๔

บทบัญญัติเพิ่มเติม (พระราชบัญญัติฉบับที่ ๗๑ ประกาศใช้วันที่ ๑๙ พฤษภาคม ปีเฮเซที่ ๑๒) เฉพาะส่วนสำคัญ

(วันเริ่มใช้บังคับแห่งกฎหมาย)

มาตรา ๑ พระราชบัญญัติฉบับนี้เริ่มใช้บังคับตั้งแต่วันที่มีการประกาศใช้

บทบัญญัติเพิ่มเติม (พระราชบัญญัติฉบับที่ ๑๓๙ ประกาศใช้วันที่ ๖ ธันวาคม ปีเฮเซที่ ๑๒) เฉพาะส่วนสำคัญ

(วันเริ่มใช้บังคับแห่งกฎหมาย)

วรรค ๑ พระราชบัญญัติฉบับนี้เริ่มใช้บังคับตั้งแต่วันที่มิคำสั่งคณะรัฐมนตรีซึ่งมีกำหนดไม่เกิน ๓ เดือน นับตั้งแต่วันที่มีการประกาศใช้ แต่บทบัญญัติที่ระบุไว้ต่อไปนี้มีผลใช้บังคับนับจากวันที่ระบุไว้ในแต่ละข้อ

(๑) บทบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕ วรรค ๒ (ไม่รวมส่วนที่เพิ่มเติมถัดจากข้อที่ ๓ ของวรรค เดียวกัน) รวมถึงบทบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๑ มาตรา ๓๐ วรรค ๑ และมาตรา ๓๓ วรรค ๑ มีผลใช้ บังคับตั้งแต่วันที่ ๖ มกราคม ปีเฮเซที่ ๑๓

(๒) บทบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๐ วรรค ๒ และมาตรา ๑๒ มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ปีเฮเซที่ ๑๓

(๓) ถัดจากมาตรา ๕๓ มีบทบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมแทรกเพิ่มมา ๑ มาตรา และถัดจากมาตรา ๗๘ มี บทบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมแทรกเพิ่มมา ๑ มาตรา มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่มิคำสั่งคณะรัฐมนตรีซึ่งมีกำหนดไม่เกิน ๖ เดือนนับตั้งแต่วันที่มีการประกาศใช้

(มาตรการชั่วคราว)

วรรค ๒ ในขณะที่มีการใช้บังคับพระราชบัญญัติฉบับนี้ สมาชิกของคณะกรรมการนโยบายตำรวจภูธร จังหวัดและเขตพิเศษจังหวัดฮอกไกโด ซึ่งยังคงดำรงตำแหน่งอยู่ในปัจจุบันและได้รับการแต่งตั้งให้กลับเข้าดำรง ตำแหน่งมากกว่า ๓ ครั้งขึ้นไป ให้พิจารณาได้รับการแต่งตั้งให้กลับเข้าดำรงตำแหน่งเพียง ๒ ครั้ง โดยปรับใช้ ข้อกำหนดมาตรา ๔๐ วรรค ๒ ของพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติภายหลังการที่มีการแก้ไข (รวมถึงกรณีที่มี อนุโลมให้ใช้มาตรา ๔๖ วรรค ๒ ของพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน)

บทบัญญัติเพิ่มเติม (พระราชบัญญัติฉบับที่ ๓๐ ประกาศใช้วันที่ ๑๓ เมษายน ปีเฮเซที่ ๑๓) เฉพาะส่วนสำคัญ

(วันเริ่มใช้บังคับแห่งกฎหมาย)

มาตรา ๑ พระราชบัญญัติฉบับนี้เริ่มใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ปีเฮเซที่ ๑๓

บทบัญญัติเพิ่มเติม (พระราชบัญญัติฉบับที่ ๑ ประกาศใช้วันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ปีเฮเซที่ ๑๔) เฉพาะส่วนสำคัญ

(วันเริ่มใช้บังคับแห่งกฎหมาย)

มาตรา ๑ พระราชบัญญัติฉบับนี้เริ่มใช้บังคับตั้งแต่วันที่มีการประกาศใช้

บทบัญญัติเพิ่มเติม (พระราชบัญญัติฉบับที่ ๒๑ ประกาศใช้วันที่ ๓๑ มีนาคม ปีเฮเซที่ ๑๕) เฉพาะส่วนสำคัญ

(วันเริ่มใช้บังคับแห่งกฎหมาย)

มาตรา ๑ พระราชบัญญัติฉบับนี้เริ่มใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ปีเฮเซที่ ๑๕

บทบัญญัติเพิ่มเติม (พระราชบัญญัติฉบับที่ ๒๕ ประกาศใช้วันที่ ๑ เมษายน ปีเฮเซที่ ๑๖)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เริ่มใช้บังคับตั้งแต่วันที่มีการประกาศใช้ แต่บทบัญญัติมาตรา ๒ ให้เริ่มใช้บังคับภายหลัง วันที่พระราชบัญญัติฉบับนี้มีผลบังคับใช้วันใดวันหนึ่ง หรือวันที่เริ่มใช้บังคับพระราชบัญญัติว่าด้วยการคุ้มครอง ข้อมูลส่วนบุคคลที่อยู่ในครอบครองของหน่วยงานราชการ (พระราชบัญญัติฉบับที่ ๕๘ ประจำปีเฮเซที่ ๑๕)

บทบัญญัติเพิ่มเติม (พระราชบัญญัติฉบับที่ ๘๔ ประกาศใช้วันที่ ๙ มิถุนายน ปีเฮเซที่ ๑๖) เฉพาะส่วนสำคัญ

(วันเริ่มใช้บังคับแห่งกฎหมาย)

มาตรา ๑ พระราชบัญญัติฉบับนี้เริ่มใช้บังคับตั้งแต่วันที่ที่มีคำสั่งคณะรัฐมนตรีซึ่งมีกำหนดไม่เกิน ๑ ปี นับตั้งแต่วันที่มีการประกาศใช้

บทบัญญัติเพิ่มเติม (พระราชบัญญัติฉบับที่ ๑๑๒ ประกาศใช้วันที่ ๑๘ มิถุนายน ปีเฮเซที่ ๑๖) เฉพาะส่วนสำคัญ

(วันเริ่มใช้บังคับแห่งกฎหมาย)

มาตรา ๑ พระราชบัญญัติฉบับนี้เริ่มใช้บังคับตั้งแต่วันที่ที่มีคำสั่งคณะรัฐมนตรีซึ่งมีกำหนดไม่เกิน ๓ เดือนนับตั้งแต่วันที่มีการประกาศใช้

บทบัญญัติเพิ่มเติม (พระราชบัญญัติฉบับที่ ๕๓ ประกาศใช้วันที่ ๗ มิถุนายน ปีเฮเซที่ ๑๘) เฉพาะส่วนสำคัญ

(วันเริ่มใช้บังคับแห่งกฎหมาย)

มาตรา ๑ พระราชบัญญัติฉบับนี้เริ่มใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ปีเฮเซที่ ๑๙

(มาตรการชั่วคราวตามการแก้ไขเพิ่มเติมบางส่วนของพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ)

มาตรา ๔๐ สำหรับเจ้าหน้าที่ตำรวจก่อนจะมีการใช้บังคับพระราชบัญญัติฉบับนี้ให้เป็นไปตามที่ระบุไว้ในมาตราก่อนหน้านี้โดยไม่ต้องคำนึงถึงสิ่งที่ระบุไว้ในบทบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมของพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติมาตรา ๗๗ วรรค ๑ (๓) ตามแบบเดิมก่อนหน้านี้

บทบัญญัติเพิ่มเติม (พระราชบัญญัติฉบับที่ ๕๘ ประกาศใช้วันที่ ๘ มิถุนายน ปีเฮเซที่ ๑๘) เฉพาะส่วนสำคัญ

(วันเริ่มใช้บังคับแห่งกฎหมาย)

มาตรา ๑ พระราชบัญญัติฉบับนี้เริ่มใช้บังคับตั้งแต่วันที่รัฐบาลมีคำสั่งซึ่งมีกำหนดไม่เกิน ๑ ปี นับตั้งแต่วันที่มีการประกาศใช้

บทบัญญัติเพิ่มเติม (พระราชบัญญัติฉบับที่ ๒๒ ประกาศใช้วันที่ ๓๑ มีนาคม ปีเฮเซที่ ๑๙) เฉพาะส่วนสำคัญ

(วันเริ่มใช้บังคับแห่งกฎหมาย)

มาตรา ๑ พระราชบัญญัติฉบับนี้เริ่มใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ปีเฮเซที่ ๑๙

(มาตรการชั่วคราวเกี่ยวกับขั้นตอนการดำเนินการ และบทลงโทษ)

มาตรา ๒๔ บทลงโทษที่กำหนดในบทบัญญัติแต่ละข้อก่อนการแก้ไขหรือการยกเลิกตามที่มีกำหนดไว้ในพระราชบัญญัติฉบับนี้ รวมถึงขั้นตอน การดำเนินการอื่นและข้อกำหนดที่เหมาะสมในบทบัญญัติแต่ละข้อของพระราชบัญญัติหลังจากที่มีการแก้ไขตามข้อกำหนดของพระราชบัญญัตินี้หรือพระราชบัญญัติฉบับนี้ จะมีการพิจารณาในส่วน of ข้อกำหนดที่เหมาะสมของบทบัญญัติแต่ละข้อภายหลังการแก้ไขตามข้อกำหนดของพระราชบัญญัตินี้หรือพระราชบัญญัติฉบับนี้ ยกเว้นสิ่งที่กำหนดไว้โดยเฉพาะในบทบัญญัติเพิ่มเติมนี้

(การมอบอำนาจผ่านคำสั่งคณะรัฐมนตรี)

มาตรา ๒๖ นอกจากส่วนที่มีการระบุในบทบัญญัติเพิ่มเติมนี้ ยังมีมาตรการชั่วคราวที่จำเป็นเกี่ยวกับการใช้บังคับพระราชบัญญัติฉบับนี้ที่ให้ปฏิบัติตามคำสั่งคณะรัฐมนตรีด้วย (รวมถึงมาตรการที่เกี่ยวข้องกับบทลงโทษด้วย)

บทบัญญัติเพิ่มเติม (พระราชบัญญัติฉบับที่ ๑๐๘ ประกาศใช้วันที่ ๖ กรกฎาคม ปีเฮเซที่ ๑๙) เฉพาะส่วนสำคัญ

(วันเริ่มใช้บังคับแห่งกฎหมาย)

มาตรา ๑ พระราชบัญญัติฉบับนี้เริ่มใช้บังคับตั้งแต่วันที่รัฐบาลมีคำสั่งจนถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ปีเฮเซที่ ๒๐ แต่บทบัญญัติที่ระบุไว้ต่อไปนี้จะมิผลใช้บังคับนับจากวันที่ระบุไว้ในแต่ละข้อ

วรรค ๑ ละไว้

วรรค ๒ มาตรา ๑ พระราชบัญญัติว่าด้วยเจ้าหน้าที่ของรัฐบทบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๘(๔), บทแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๐๙ ของพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน(ยกเว้นในส่วนที่เกี่ยวกับมาตราเดียวกัน(๑๒)), บทแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติฉบับเดียวกันมาตรา ๑๑๐ วรรค ๑ (ยกเว้นในส่วนที่เกี่ยวกับ(๓) ,(๕) และ (๑๘) ของวรรคเดียวกัน), บทแก้ไขเพิ่มเติมที่มีการเพิ่ม ๒ มาตราในส่วนของตัวบทบัญญัติของพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวกับมาตรา ๑๑๒ ของพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน), ในมาตรา ๓ บทแก้ไขเพิ่มเติมที่มีการเพิ่ม ๑ มาตราถัดจากมาตรา ๕๔ ของบทบัญญัติทั่วไปเกี่ยวกับการบริหารส่วนท้องถิ่น (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวกับการอนุมัติให้ใช้พระราชบัญญัติว่าด้วยข้าราชการพลเรือนมาตรา ๑๐๙ และมาตรา ๑๑๒) รวมถึงบทบัญญัติเพิ่มเติมมาตรา ๗ มาตรา ๑๐ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวกับการอนุมัติให้ใช้บทบัญญัติเพิ่มเติมมาตรา ๗), มาตรา ๑๑ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวกับการอนุมัติให้ใช้บทบัญญัติเพิ่มเติมมาตรา ๗) และตามสิ่งที่ระบุไว้ในมาตรา ๓๐ คือวันที่มีคำสั่งคณะรัฐมนตรีซึ่งมีกำหนดไม่เกิน ๖ เดือนนับตั้งแต่วันที่มีการประกาศใช้ (มาตรการชั่วคราวที่ดำเนินการไปพร้อมกับการแก้ไขเพิ่มเติมบางส่วนของพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ)

มาตรา ๓๒ ตั้งแต่วันที่มีการใช้บังคับจนถึงวันที่มีคำสั่งคณะรัฐมนตรีตามที่กำหนดในบทบัญญัติเพิ่มเติมมาตรา ๔ วรรค ๑ กรณีมีถ้อยความว่า “และมาตรา ๑๑๓” ในมาตรา ๕๖/๒ วรรค ๔ ของพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติหลังจากการแก้ไขตามบทบัญญัติมาตราก่อนหน้า ให้ใช้ถ้อยความว่า “และมาตรา ๑๑๓ และบทบัญญัติเพิ่มเติมมาตรา ๕ และมาตรา ๖ ในพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมบางส่วนของว่าด้วยข้าราชการพลเรือน (พระราชบัญญัติฉบับที่ ๑๐๘ ประจำปีเฮเซที่ ๑๙) และ กรณีมีถ้อยความว่า “มาตรา ๑๐๖/๒ วรรค ๑ ของพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน” ให้ใช้ถ้อยความว่า “มาตรา ๑๐๖/๒ วรรค ๑ ของพระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือน” กรณีมีถ้อยความว่า “เช่นเดียวกัน) หรือ” ให้ใช้ถ้อยความว่า “เช่นเดียวกัน) หรือ” และกรณีมีถ้อยความว่า “ข้าราชการที่มีกำหนด” ในบทบัญญัติเพิ่มเติมมาตรา ๕ วรรค ๑ ของพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมบางส่วนของว่าด้วยข้าราชการพลเรือน ให้ใช้ถ้อยความว่า “ข้าราชการที่มีกำหนด ” (ยกเว้นข้าราชการตำรวจภูธรพิเศษตามความในมาตรา ๕๖/๒ วรรค ๑ ของพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ)” แทน

บทบัญญัติเพิ่มเติม (พระราชบัญญัติฉบับที่ ๑๕ ประกาศใช้วันที่ ๑๘ เมษายน ปีเฮเซที่ ๒๐) เฉพาะส่วนสำคัญ

(วันเริ่มใช้บังคับแห่งกฎหมาย)

มาตรา ๑ พระราชบัญญัติฉบับนี้เริ่มใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ปีเฮเซที่ ๒๐

บทบัญญัติเพิ่มเติม (พระราชบัญญัติฉบับที่ ๘๐ ประกาศใช้วันที่ ๑๘ มิถุนายน ปีเฮเซที่ ๒๐) เฉพาะส่วนสำคัญ

(วันเริ่มใช้บังคับแห่งกฎหมาย)

มาตรา ๑ พระราชบัญญัติฉบับนี้เริ่มใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนด ๖ เดือนนับแต่วันประกาศใช้

(มาตรการชั่วคราวที่ดำเนินการไปพร้อมกับการแก้ไขเพิ่มเติมบางส่วนของพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ)

มาตรา ๔ บุคคลที่เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ (ภายใต้พระราชบัญญัติฉบับนี้เรียกว่า “อดีตกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ”) ที่ระบุไว้ในพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติมาตรา ๑๒/๓ วรรค ๑ ก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมในมาตราก่อนหน้าขณะที่มีการใช้บังคับพระราชบัญญัติฉบับนี้ โดยในวันที่มีการใช้บังคับพระราชบัญญัติฉบับนี้ ให้ถือว่าเป็นผู้ที่ถูกแต่งตั้งเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามความในพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติมาตรา ๑๒/๓ วรรค ๑ ภายหลังการแก้ไขเพิ่มเติมในมาตราก่อนหน้า ในกรณีเช่นนี้ วาระในการดำรงตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่จะได้รับการพิจารณาแต่งตั้งเป็นกรรมการ ให้ถือเป็นระยะเวลาเดียวกันกับระยะเวลาที่เหลืออยู่ในการดำรงตำแหน่งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายในวันเดียวกัน โดยไม่เป็นไปตามความในมาตราเดียวกันวรรค ๒

บทบัญญัติเพิ่มเติม (พระราชบัญญัติฉบับที่ ๓๔ ประกาศใช้วันที่ ๑๔ พฤษภาคม ปีเฮเซที่ ๒๖) เฉพาะส่วนสำคัญ

(วันเริ่มใช้บังคับแห่งกฎหมาย)

มาตรา ๑ พระราชบัญญัติฉบับนี้เริ่มใช้บังคับตั้งแต่วันที่คณะรัฐมนตรีมีคำสั่ง ซึ่งมีกำหนดไม่เกิน ๒ ปี นับตั้งแต่วันที่มีการประกาศใช้

บทบัญญัติเพิ่มเติม (พระราชบัญญัติฉบับที่ ๕๗ ประกาศใช้วันที่ ๔ มิถุนายน ปีเฮเซที่ ๒๖) เฉพาะส่วนสำคัญ

(วันเริ่มใช้บังคับแห่งกฎหมาย)

วรรค ๑ พระราชบัญญัติฉบับนี้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ข้อตกลงได้มีการใช้บังคับ

บทบัญญัติเพิ่มเติม (พระราชบัญญัติฉบับที่ ๑๒๔ ประกาศใช้วันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ปีเฮเซที่ ๒๖) เฉพาะส่วนสำคัญ

(วันเริ่มใช้บังคับแห่งกฎหมาย)

มาตรา ๑ พระราชบัญญัติฉบับนี้เริ่มใช้บังคับตั้งแต่วันที่คณะรัฐมนตรีมีคำสั่ง ซึ่งมีกำหนดไม่เกิน ๑ ปี นับตั้งแต่วันที่มีการประกาศใช้

บทบัญญัติเพิ่มเติม (พระราชบัญญัติฉบับที่ ๖๖ ประกาศใช้วันที่ ๑๑ กันยายน ปีเฮเซที่ ๒๗) เฉพาะส่วนสำคัญ

(วันเริ่มใช้บังคับแห่งกฎหมาย)

มาตรา ๑ พระราชบัญญัติฉบับนี้เริ่มใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ปีเฮเซที่ ๒๘ แต่บทบัญญัติที่ระบุไว้ต่อไปนี้จะมผลใช้บังคับนับจากวันที่ระบุไว้ในแต่ละข้อ

(๑) ในบทบัญญัติเพิ่มเติมบทบัญญัติมาตรา ๗ วันประกาศใช้กฎหมาย
(การมอบอำนาจผ่านคำสั่งคณะรัฐมนตรี)

มาตรา ๗ นอกจากสิ่งที่ระบุไว้ในบทบัญญัติเพิ่มเติมของมาตรา ๒ ถึงมาตรา ๖ มีมาตรการชั่วคราวที่จำเป็นเกี่ยวข้องกับการใช้บังคับบทบัญญัตินี้ โดยให้ปฏิบัติตามคำสั่งคณะรัฐมนตรี

บทบัญญัติเพิ่มเติม (พระราชบัญญัติฉบับที่ ๗๓ ประกาศใช้วันที่ ๗ มิถุนายน ปีเฮเซที่ ๒๘) เฉพาะส่วนสำคัญ

(วันเริ่มใช้บังคับแห่งกฎหมาย)

มาตรา ๑ พระราชบัญญัติฉบับนี้เริ่มใช้บังคับตั้งแต่วันที่คณะรัฐมนตรีมีคำสั่งซึ่งมีกำหนดไม่เกิน ๖ เดือนนับตั้งแต่วันที่มีการประกาศใช้ และให้ปรับใช้สำหรับกรณีทุพพลภาพหรือเสียชีวิตจากการกระทำ ความผิดทางอาญาในต่างประเทศภายหลังการใช้บังคับพระราชบัญญัติฉบับนี้

(มาตรการชั่วคราวที่ดำเนินการไปพร้อมกับการแก้ไขเพิ่มเติมบางส่วนของพระราชบัญญัติ
ตำรวจแห่งชาติ)

มาตรา ๕ บุคคลที่เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ (ภายใต้พระราชบัญญัติฉบับนี้เรียกว่า “อดีตกรรมการ
ผู้ทรงคุณวุฒิ”) ตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติมาตรา ๑๒/๔ วรรค ๑ ก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมในมาตรา
ก่อนหน้าขณะที่มีการใช้บังคับพระราชบัญญัติฉบับนี้ โดยในวันที่มีการใช้บังคับพระราชบัญญัติฉบับนี้ ให้ถือว่า
เป็นผู้ที่ถูกแต่งตั้งเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ตามความในพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติมาตรา ๑๒/๔ วรรค
๑ ภายหลังการแก้ไขเพิ่มเติมในมาตราก่อนหน้า ในกรณีเช่นนี้ วาระในการดำรงตำแหน่งของกรรมการ
ผู้ทรงคุณวุฒิที่จะได้รับการพิจารณาแต่งตั้งเป็นกรรมการ ให้ถือเป็นระยะเวลาที่เหลืออยู่ในการดำรงตำแหน่ง
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายในวันเดียวกัน โดยไม่เป็นไปตามความในมาตราเดียวกันวรรค ๒

บทบัญญัติเพิ่มเติม (พระราชบัญญัติฉบับที่ ๙๔ ประกาศใช้วันที่ ๒ ธันวาคม ปีเฮเซที่ ๒๘) เฉพาะส่วนสำคัญ

(วันเริ่มใช้บังคับแห่งกฎหมาย)

มาตรา ๑ พระราชบัญญัติฉบับนี้เริ่มใช้บังคับตั้งแต่วันที่คณะรัฐมนตรีมีคำสั่งซึ่งมีกำหนดไม่เกิน ๖
เดือนนับตั้งแต่วันที่มีการประกาศใช้

บทบัญญัติเพิ่มเติม (พระราชบัญญัติฉบับที่ ๑๓ ประกาศใช้วันที่ ๑ เมษายน ปีเฮเซที่ ๓๑)

พระราชบัญญัติฉบับนี้เริ่มบังคับใช้วันที่ ๑ เมษายน ปีเฮเซที่ ๓๑ หรือเริ่มบังคับใช้ในภายหลัง นับจาก
วันที่ประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้

จัดแปลโดย

นายตรรกวิทย์ มิ่งขวัญ นักวิเทศสัมพันธ์ชำนาญการ (มาตรา ๑-๕๗ วรรค ๑)

นางสาวกษมน ฉัตรธรรมพร นักวิเทศสัมพันธ์ปฏิบัติการ (มาตรา ๕๗ วรรค ๒-๘๑ และบทบัญญัติเพิ่มเติม)

กลุ่มงานภาษาญี่ปุ่นและเกาหลี

สำนักภาษาต่างประเทศ

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร